REG. No. M. 3767

THE

MYSORE SCOUT

(Official Journal of the Boy Scouts of Mysore)

VOL. XX MARCH 1938 No. 10

PUBLISHED AT

THE BOY SCOUT HEADQUARTERS,

Irwin Circle, Bangalore City.

THE SCOUT PROMISE

ON MY HONOUR I promise that I will do my best—

To do my duty to God, the King Emperor, the Maharaja of Mysore and my Country
To help other people at all times
To obey the Scout Law.

THE SCOUT LAW

1 A Scout's honour is to be trusted.
2 A Scout is loyal to the King Emperor, the Maharaja, his country, his officers, his parents, his employers, his comrades, and to those under him.
3 A Scout is helpful to others.
4 A Scout is a friend to all, and a brother to every other Scout, no matter to what social class, race or religion, the other belongs.
5 A Scout is courteous.
6 A Scout is a friend to animals.
7 A Scout obeys orders of his parents, Patrol Leader or Scoutmaster with out question.
8 A Scout is cheerful under all circumstances.
9 A Scout is thrifty.
10 A Scout is clean in thought, word and deed.
11 A Scout is brave
12 A Scout is self reliant

EDITORIAL COMMITTEE

S. BHYRAPPA, B.A., LL.B.
F. C. DEVARAJ URS
C. SUBBA RAU, M.A., (Hons.)
N. S. NARAYANA SASTRI, M.A.
G. HANUMANTHA RAO, M.A.
S. V. RANGANNA, M.A.
H. L. HARIYAPPA, M.A.
H. R. ABDUL GAFFAR, B.A., *Managing Editor.*

BUSINESS NOTICE

1 The annual subscription of *The Mysore Scout* is Re. 1 for all persons and institutions — payable in advance. Postage extra.
2 Subscriptions should be sent by M. O. to *The Managing Editor, "The Mysore Scout," The Boy Scout Headquarters, Fort, Bangalore City.*
3 Arrangements can be made to send the Magazine by V. P. P.
4 Advertisement Rates :—

		Single Issue Rs. A.	One year (12 Issues) Rs. A.
1	One page (single crown quarto) ...	5 0	48 0
2	Half page ...	2 8	24 0
3	Half column ...	1 8	14 0
4	One fourth column ...	1 0	10 0

Apply to the Managing Editor for Special Terms.

CONTENTS

		Pages
1	HOPE DEFERRED	... 213
2	INVESTITURE CEREMONY FOR P. L's. ...	... 216
3	WHEN THE CAT'S AWAY, THE MICE WILL PLAY— THE LITTLE ROTTERS ...	... 217
4	JOKES THAT YOU SHOULD ENJOY ...	... 218
5	IMPORTANCE OF ONE MONTH'S SERVICE AS A TENDERFOOT	... 220
6	FROM THE FOUR CORNERS OF OUR FOREST	... 222
7	FROM THE EDITORIAL LAIR ...	... 229
8	NAWAB OF CHHATARI'S LETTER ...	... 232
9	HEADQUARTERS' NOTICES ...	... 233
10	FROM FAR AND NEAR	... 234
11	BOYS' SECTION — ಹುಡುಗರ ಪ್ರಕರಣ	

THE MYSORE SCOUT

(Official Journal of the Boy Scouts of Mysore)

Vol. XX *March 1938* *No. 10*

Hope Deferred.

By K. Sanjiva Kamath, Honorary General Secretary, Madras.

The idea of a united Scout movement for India, has once again receded into the background, by reason of the recent decisions of the Headquarters Council of the Boy Scouts Association in India and the delay, which has been caused by the non-publication of the official attitude of the National Council of the Seva Samiti at Allahabad. The Round Table Conference to achieve unity, having been convened by the Seva Samiti, there can be no doubt about the National Council of the Seva Samiti, implementing the resolutions of the Round Table Conference. But unity is not possible without the active co-operation of the Boy Scouts Association in India, and this, it appears, is not likely. The forces at work at Delhi, influenced as they are, by considerations of official prestige, are not likely to yield to pressure of public opinion, unless and until they find that their very existence is threatened. The attitude of the Punjab Association has been always to maintain the *Status quo*, and Delhi, being in the proximity of the Punjab, has proved itself too weak to withstand its influence, in all matters of policy concerning the future of scouting in this country.

From a perusal of the letter dated 4th February 1938 (printed elsewhere in this issue) from the Nawab of Chhatari to Pandit Hridayanath Kunzru containing the resolutions of the Headquarters Council, it is evident, that a good deal is sought to be made about the difficulties of modifying the Scout Promise. The formula adopted by the Round Table Conference was one to which there could have been no objection. While the revised promise was in its basic principle the same, there was a difference in the wording, with a view to conciliate public opinion. The reasons advanced by the Headquarters Council for not accepting the formula of the Round Table Conference, but for adhering to the old promise are not only fallacious, but thoroughly unsound. There can be no comparison between Scouts, who are asked to take a promise voluntarily and "the High servants of the Crown," who by reason of their very Office, are compelled to take the Oath of allegiance, without which, they cannot enter the service of the Crown. By no stretch of imagination, can it be said, that the Scouts are the servants of the Crown and that the same obligations are imposed on the Scouts as upon the servants of the Crown. A servant of the Crown, in however high a place he may be and however well paid he may be, is still a servant, and no master can or will

engage a servant, unless the servant takes an oath of loyalty to the master. This anology of 'the servants of the Crown,' is certainly not appropriate and cannot be used in support of the attitude of the Headquarters Council.

As regards the members of the Legislative bodies, it has been made clear, particularly by the Congress Legislators, who are now in a overwhelming majority, that they are taking the oath only with a mental reservation. No Scout authority in India or outside, can encourage Scouts to adopt a similar attitude. Apart from this, members of the Legislatures, who are engaged in the task of framing laws and regulations for the administration of the government under the Crown, cannot be expected to discharge their duties faithfully and truly, without taking the oath of allegiance to the Crown, whose legislators they, in effect are.

It cannot be said that the absence of 'the King Emperor' from the promise, and the removal of the term from it means an indication of disloyalty to the Throne. Loyalty, so far as the average citizen is concerned, is an attribute, which is laid down by the law of the land and enforced by it. A breach of loyalty has its own penalties prescribed under the law. No Scout, in the same manner as no citizen, can afford to be disloyal without breaking the law, and suffering the penalties thereof. While this is so, there is bound to be a difference, in the interpretation of what true loyalty means in a country like India, administered by a foreign government. Even the most patriotic of Indian citizens, when claiming either Dominion Status or Independence for India, does not in any way show any disrespect to the person of His Majesty the King Emperor, and it is now well established, that even a demand for Independence is not an act of disloyalty. In such case, it cannot be expected, that Scouts should be trained, in a manner, which is inconsistent with the position of the country and the opinion of its leaders.

After all, Scouts should be trained to be good citizens of the motherland, and it is for this purpose alone, that a promise is necessary. What may be the idea of good citizenship in England cannot be in India, since India is not a free country like England. In view of this, the Headquarters Council of the Boy Scouts Association have erred most grievously and given evidence of their utter inability to steer the course of scouting in India into safe channels, and earlier their decision is modified and earlier they appove of the resolutions of Round Table Conference, the better for them and bettor for the cause of unity in scouting in India.

The inevitable result of the attitude of the Headquarters Council will be that, in the next session of the Round Table Conference, the whole question of the promise will be reopened and I have no doubt that the New Promise, which will meet with almost unanimous approval, will have reference only to "God and Country" in it.

The Council has also laid down what, in its opinion, are the fundamental points on the basis of which alone future unity is possible. So far as point No. 1 is concerned, there can be no controversy. As regards the second point it is absolutely meaningless to insist on a Scout Badge surrounded by the outline map of India. It is not shown which country has made its map an integral part of its Badge, since no country can say that its map is eternal. Even England has not made its

map a part of the Badge and one fails to understand why a new principle should be adumberated for the purpose of this country. True patriotism need not be bounded by the outlines of one's own country. India has never been represented by a map but always by a symbol understood by the people, and lotus has been, from time immemorial a true symbol of India. There is therefore absolutely no justification for brushing aside the suggestion made by the Round Table Conference for the inclusion of the lotus in the Scout Badge, more particularly in view of the fact that scouting in India for Indian boys started with the lotus as an integral part of its Badge.

As regards point No. 3, the Round Table Conference is quite clear and quite insistent on the question of uniformity of the Scout Promise. As a matter of fact, there was a considerable body of opinion in having the same promise for both British Provinces and Indian States. The difficulty in the way of having one promise for the whole of India is the difficulty of religion and difficulty of States. Otherwise there can be no objection to having one common promise for the whole of India.

As regards the prefix of the "Boy" to the "Scout Association," the Headquarters Council have apparently forgotten the reason for the ommission. The aim of the united Association is not only to include boys but also girls within the region of its activities. Unless it can be said that the "Boy" includes the "Girl" also, the word "Boy" will be anomalous in the name of the Association. The Scout Association without the word "Boy" or "Girl" is sufficiently comprehensive and it is possible to emphasise in the body of the rules that the Association is for the benefit of boys and girls and not for their elders.

Now that the All-India Association has formulated its views, it seems to me that no further time should be lost in convening the next conference. So far as Madras is concerned, it has endorsed the proposals of the Round Table Conference in their entirety, and Madras therefore is the proper venue for the next conference, where the principles, enunciated by the Round Table Conference will be whole heartedly supported. The atmosphere in Madras is conducive to bringing into existance the united Association, and I hope that steps will be taken immediately to convene the conference and hold its session in Madras.

—From the South India Boy Scout.

ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿವೆ. ತ್ವರೆಮಾಡಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಹಾಡಿನ ಚಿಲುಮೆ

ಶ್ರೀವರ್ಮಾ ಹೊಯ್ಸಳರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಚಿಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿದು ಆನಂದಪಡಿರಿ.

ನಾಲ್ಕು ಚಿತ್ರಗಳು—ನಲವತ್ತೆಂಟು ಹಾಡುಗಳು—ಕುಣಿಸಿ ನಗಿಸುವ ಲಾವಣಿಗಳು.

ಕ್ರಯ ೦—೬—೦ ದಪ್ಪಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ ೦—೮—೦

Investiture Ceremony for P.Ls.

By RUSSEL CLEGG, M.A., Scoutmaster,
4th Bradford West (Belle Vue High School) Troop.

All experienced Scouters will agree that the work of Patrol Leaders is of crucial importance in the Scout Movement. About a dozen years ago, with a view to impressing my own new P. Ls. with a sense of the responsibility and privilege of the duty to which they were being called, I devised an Investiture Ceremony which has been used in our Troop ever since. In submitting to the attention of other Scouters, I do so in the hope that they may suggest improvements upon it, and that, possibly, the way may be opened for the development of an officially recognised Investiture Service.

The Troop is formed up exactly as in the Investiture of Scouts—all standing, covered, at the alert, the S. M. shall say :

" Brother Scouts, we are assembled here, as members of the Scout Brotherhood, to invest a Scout with the rank of Patrol Leader, and to receive him as a Leader in our Troop."

The Scouts then sit. Here shall follow a short address on the responsibilities and privileges of a Patrol Leader.

The Troop having been re-formed at the alert, the Scout Master shall give the order : "New Patrol Leader—Parade for investiture." The new Leader will then take up a position facing the officers. The Scout Master shall then say : "Scout (second)...... you are here to be invested with the rank of Patrol Leader, and to be received as the Leader of the...... patrol. You have heard explained some thing of the privileges and responsibilities of the rank to which you are now called, and you have seen in your own Leaders examples of what that rank may mean. Can I trust you, on your honour to be loyal to your Patrol ; to be a brother to the Scouts you lead and to uphold the honour of the Troop ?"

The new Patrol Leader, at the salute, shall repeat after the Scout Master :

"I promise, on my honour, to be loyal to my Patrol ; to be a brother to the Scouts I lead and to uphold the honour of the Troop."

The Scout Master shall shake hands with the new P. L., and receiving his staff with the Patrol flag from an Assistant Scoutmaster, shall hand it to him, saying :

" Scout (second)...by virtue of the authority resting in me, in the name of the Scout Brotherhood, and in the presence of the Scouts of this Troop, I invest you with the rank of Patrol Leader, and trust you to keep the Promise you have made.

The Scoutmaster shall then give the following orders : " New Patrol Leader—about turn, salute the Troop. Troop, salute."

The Scoutmaster shall then accompany the new P. L. to his Patrol, and address them as follows :—

" Scouts of the......Patrol, you have elected (I have appointed) Scout (second)......to be your Patrol Leader. Can I trust you, on your honour to be loyal to him ; to be brothers to him and to uphold the honour of the Troop? Scouts, salute."

The Patrol shall repeat after the Scoutmaster :

" We promise, on our honour, to be loyal

to him ; to be brothers to him and to uphold the honour of the Troop."

The Scout Master, and, after him, the new Patrol Leader shall then shake hands with each Scout in the Patrol. The Scout Master shall then say : "Patrol salute."

The new Patrol Leader shall return the salute of the Patrol, give the orders : "Patrol—easy ; Patrol—alert," and himself turn about and salute the Scout Master.

The service should conclude with appropriate prayers according to the religious observance of the Troop.

—From the "Scouter".

When the Cat's away, the Mice will Play—The Little Rotters.

By LORD BADEN-POWELL.

It's some while now since I yarned to you about Scout Mottoes, and I think it is about time I told you again about them and what they mean. Some of you new chaps who haven't been Scouts very long perhaps haven't heard them at all—and it won't do you, older hands, any harm to listen as well.

Here goes with a few of them :

"*When the cat's away, the mice will play, the little rotters !*"

Just what you would expect the miserable little funks to do. Be a man, and don't be a mouse. When your Scoutmaster or parent, or employer is away, don't take it as a time to play the fool, or to neglect your work.

It is your duty as a Scout to carry on just the same whether your Scoutmaster is there to see you or not. Do your work because it *is* your work—not because someone is watching you do it. Act like a man and a Scout, not like a mouse or a rotter.

Here is another motto which is used a great deal by successful Scouts. It is really a saying which comes from the West Coast of Africa, where the natives, when they want to get hold of a monkey, do not run after him, and make a grab at him, because he would dart away up a tree and out of reach.

They slowly edge nearer and nearer to him, and then gently stroke and scratch him until they catch hold of him. Their way of describing it is to say :

" *Softly, softly, catchee monkey.*"

So when you are inclined to get impatient over some job that you are doing, and feel inclined to rush it because otherwise it seems long and difficult, just remember, " *Softly, softly, catchee monkey—patience wins the day* "—and stick to it.

A real Scout is always the most patient of men. He does not worry if he cannot succeed all at once, but waits, and works quietly and determinedly until he gets there in the end—in small things as well as in big ones. Even in doing a parcel he will not pull and tear at the strings. He will set to work quietly to unite the knots.

" *Don't stand with your back to the sun.*"

That's another useful thing to remember. Every Scout knows that when you examine footmarks on the ground you should generally do it facing towards the sun. Have them

between you and the light, and you will see them better.

But this motto has a second and bigger meaning.

It means that when there is any sunshine or brightness about, look out for it when you are in trouble or misfortune, and make the most of it.

If you feel inclined to grumble at your lot because you have damaged your leg and cannot play in a game of football, think of other poor cripples who can never play at all.

However down on your luck you may be, remember there is a silver lining to every cloud. There is always brightness somewhere if only you look out for it and don't deliberately turn your back on it.

True Scouts never wear a wearied look. So when you see a Tenderfoot looking anxious or bored, it is well to say to him :

"Cheer up! You'll soon be dead!"

When he has had this salutation once or twice, he will begin to remember that it is his duty to keep a smile on, not only to lighten his own trouble, whatever it may be, but also to make things look brighter for other people about him.—From *The Scout*.

Jokes that you should Enjoy.

Change What?

Customer: "I should like you to change this coat that I bought here yesterday. My wife doesn't like it."

Jacobson: "Change that coat? Your wife does not like it? Why, it's the best coat in the world. I tell you what, my friend, you'd better keep that coat and go home and change your wife."

After-dinner Speakers.

After-dinner Speakers are men who first eat a lot of food they don't want, and then proceed to talk about something they don't understand to crowds of people who don't want to listen.

Arguments.

An election candidate was being accused of suppressing the political opinions of his wife. He replied to the heckler as follows: "In the first place, I have never attempted to influence my wife in her views; in the second place, I have never discussed politics with her; in the third place, she knows nothing about them, and never mentions them; and in the fourth place, I'm not married."

Enthusiast.

Speaker at Labour Meeting: "And where, I ask you, is Julius Caesar to-day? Where is Moses, Attila the Hun, Cromwell, Charlemagne, Hannibal?

Enthusiastic Usher: "Stand up, boys, so the boss can see you."

Belief.

Some board-school managers once attended school on an examination day, and the headmaster wished to show off the boys' paces. "Who signed Magna Charta, William?" he asked. "Please, sir, it wasn't me," said the youngster. The teacher with disgust told the boy to sit down. Immediately an officious member of the board rose and said, "Call that boy back. I don't like his manner. I believe he did do it."

Unreasonable.

Lady (to maid applying for situation): "Why did you leave your last mistress?"

Girl: Well, you didn't want me to bring her with me, did you?".

The Verdict.

An inquest was being held upon a man who had been burnt to death in a city fire, and the sitting was very protracted. So much so that one of the jury fell into a doze, and did not awaken until the foreman touched him on the shoulder and asked what he considered a proper verdict. "Found Drowned" was his vague reply.

His Difficulty.

A motorist one day gave a farmer a lift in his racing car. They were travelling at seventy-five miles an hour, when the car skidded and hit a tree. The car was wrecked, but the two men were thrown clear. The old farmer got up and began to light his pipe. "That sartainly was fine, Sir" he said, "but what bothers me is, how do you stop when there's no trees about?".

The Reason Why.

Old Lady (to Tramp): "Do you ever drink intoxicants?"

Tramp: "Before replying, lady, is that an invitation or merely an inquiry?"

Sale.

Extract from a Parish Magazine: "A rummage sale will be held in the Village Hall on the second Saturday in the month. This is a chance for all the ladies of the congregation to get rid of anything that is not worth keeping, but is too good to be thrown away. Don't forget to bring your husbands."

Making Amends.

A provincial news-paper had a grouch against the town council, and expressed itself very forcibly. One article appeared headed in large type: "Half the Town Council are crooks." A great outcry resulted, and the town councillors demanded an apology. This was promised and the next issue contained an article headed: "Half the Town Council are not crooks."

Doing Likewise.

A school mistress recently received the following epistle: "Madam, please excuse Ethel for not coming to school yesterday. She fell in the mud. By doing the same, you will greatly oblige, Her Mother."

Daddy Dear.

A little girl had been ill, and was now convalescent. The doctor said that a few simple toys could not do harm, and the mother gave the child a monkey on a stick. The little girl looked at it for a moment, and then put out her arms for it, exclaiming affectionately, "Oh, daddy dear."

Early Rising.

A father was chiding his fon for not getting up early, and told him, as an inducement, that a certain man, being up in good time, found a purse of money. "That may be," replied the son, "but, he that lost it must have been up before him."

Grown.

The man ordered his lunch at an inn, and waited an hour before the waiter again appeared. "Are you the boy who took my order?" the man asked. "Yes," was the reply. "My word, how you have grown¡" exclaimed the customer.

Only Two Speeds.

"It's no use hurrying," said the stout man, "I have only two speeds—slow and stop."

Importance of one month's Service as a Tenderfoot.

The very first rule for the Second Class test is to have at least one month's service as a Tenderfoot, before being awarded the Second Class Badge.

Many Scouts are of opinion that this test particularly, is unnecessary, as it takes three to four months to qualify for the other tests of the Second Class. They are therefore disposed to look upon it as nominal. As a matter of fact it is really not so. There is a good deal of difference between a school examination and a Scout test. It does not matter much if some portion of the subject in a school-examination is forgotten after it is over, but in Scouting, the subject can not be forgotten, as it is to be put into practice in daily life. Scout life, like religion, is something which is not to be talked off, but something to be lived every moment of our existence. The several tests help the Scout by giving him the necessary confidence to tackle the problems of life. In a school, there is a set portion of the subject for each class and if the boy studies his subject for each class he is sure to get through his examinations and if he makes a good effort he may even score a first class. A Scout can not rest contented by merely passing the tests. The real test comes later on, as he has to show that he puts into practice in his daily life what he has learnt.

Let us suppose that a boy has passed his tests after studying all the necessary subjects and that he was quite an adept at Knots. If during the period that he is working for the Second Class Badge, he forgets all that he learnt about them, whenever he has to face a situation where a particular knot is to be manipulated, his position will be not worth envying.

I remember an occasion when one Ramu a Scout while going to a village market, saw a big crowd round a well in a side-lane and ran to the spot to find out the cause of the gathering.

SCOUTS

Summer is the best time for Camping.

Do not fail to Camp

Enjoy your Camp and tell us that You have done so.

It had happened that a woman had fallen into the well while drawing out a pot of water and she was certainly in danger. All the people knew that Ramu was a Scout and that he would be able to handle the situation. Instantly he ran to a house closeby, brought a rope and tried to fashion a Bowline. He intended to lower the loop into the well and drag the woman out. But unfortunately, he had forgotten his knots and could not manage a Bowline, however much he tried. Some time was lost in this. He therefore ran, as fast as he could, to his club-room to have a Bowline manipulated for him by some one and by the time he returned (about 20 munites) the woman was beyond human help. Her body was taken out and Ramu tried artificial resperation and all the other known devices to revive her, but it was all in vain as life had departed from her.

From this incident, we can realise that every subject is of the utmost practical importance in Scouting. A Scout should not past the tests merely for getting badges and decorations. They should be a means for serving others. Badges are a sign-board to indicate what the wearer can be trusted to do. If however, in practice, he falls short of the requirements, he should remember that he not only disgraces himself but degrades the Movement as well.

So, a Tenderfoot should try to learn more and more in every subject that he qualifies himself. If he learns 6 knots for his tests, he must attempt to learn 16 knots later on and several ways of manipulating each one of them.

As a Scout he should ever be prepared to meet any call at any time. The period of one month that is prescribed should be made use of for the purpose of making his ground absolutely firm.—N. S. Kulkarni, Asst. Scout Commissioner, Bangalore.

Price List of Books, Badges & Photographs.

Available at the Scout Headquarters, Fort, Bangalore City.

Each	Rs.	A.	P.
Badges-Rovers—Rover Pin ...	0	6	0
Rover Badge ...	0	4	0
Scouts—Tenderfoot (metal) ...	0	2	0
P. L. ...	0	2	0
II Class ...	0	2	0
I Class ...	0	4	0
Scoutmaster's ...	0	4	0
A. S. M's ...	0	4	0
Maharaja's Badge ...	0	8	0
Commissioner's ...	0	8	0
Assistant Commissioner's ...	0	8	0
Proficiency ...	0	2	0
Star ...	0	12	3
Silk Cord I ...	0	2	0
Silk Cord II and III ...	0	6	0
Cubs—Tenderpad (metal) ...	0	1	6
Proficiency ...	0	1	6
Books—Kannada Handbook for Scouts	0	8	0

Each	Rs.	A.	P.
Scout's Comrade (Urdu)	0	5	0
Hints to Scoutmasters (Kannada)	0	3	0
Patrol Leaders' Record Book	0	1	0
Rashtrageethegalu (same as Scout Geetagalu but abridged)	0	2	0
Tenderfoot Tests and How to Pass Them	0	1	6
1st class Tests in Kannada	0	3	0
2nd do	0	2	6
Cubbing in Urdu ...	0	12	0
Scouting in India by Mr. C. Subba Rau, M.A., (Hons.)	1	4	0
Photographs—H. H. the Chief Scout's Photo (small size)	0	2	0
H. H. the Chief Scout & Chief Cub together (small size)	0	2	0
ಹಾಡಿನ ಚಿಲುಮೆ Hadinachuilume ...	0	6	0
do AntiqRe paper ...	0	8	0

N.B.—Badges are meant only for the Boy Scouts of Mysore. Postage extra

KADUR DISTRICT.

The Local Scout Association, Chikmagalur, had a meeting last month. It is proud of the opportunity it had in rendering efficient help and service to the authorities of the Exhibition between the 21st and 28th of February.

Fifty seven Scouts volunteered to help the Association in carrying out the work, the Local High School, the Town Middle School, the Viswavidyalaya and the Basavanahalli Middle School promptly responded to the call and placed their Scouts at the disposal of the Association and createtd facilities for these Scouts to render work. Ten Scouters of the Association were in charge of the entire work. Perfect discipline and order were in evidence throughtout the Service Week. The Headmasters of these Schools gave unstinted co-operation in the work. The Ambulance Brigaders also co-operated with them in every way.

The Scout Stall attracted a good deal of attention. The local Schools and the Ajjampur Middle School contributed the exhibits.

During the course of the Exhibition week, an entertainment was arranged on an evening. The Scouts acquitted themselves very well in the presence of an unprecedented crowd that had gathered. They were able to bag a Certificate of Merit from the exhibition authorities.

* * * *

The occasion of the visit of Rajadharmaprasaktha Justice K. Shankaranarayana Rao, Chief Scout Commissioner, to Chickmagalur was turned into very good account by the Scouting world of Chikmagalur.

He was met at the Dattatreya Peetha, by Mr. S. Venkataramiah, the District Scout Commissioner, Mr. K. Krishnaswamy Rau, the Secretary the District Scout Council and Mr. H. R. Abdul Gaffar, the Organising Secretary and welcomed into the District.

On the afternoon of 25th February 1938, the Scouters met the Chief Commissioner at Tea in the Court Hall of the District Office. Mr. K. Krishnaswamy Rau made a speech welcoming the Chief Commissioner. Mr. B. S. Raghavendra Rao, Deputy Commissioner and President, District Scout Council pleaded for

greater financial help and camps for the training of Village Officers.

The Chief Commissioner explained in detail the significance of the Scout Promise and the Scout Law, which were like the Compass and the Chart of a mariner for leading boys in the right path. Continuing, he said that Scouting would keep a man cheerful and smiling under all difficulties and would improve the heart, mind and body. He deplored the present development of Science in various directions ignoring the human aspect of life. He further stated that Scouting would remove all the social barriers prevailing in India, and would establish peace, goodwill and contentment amongst all classes of men.

Later in the evening a Scout Display was held on the District Office "maidan," where a large number of Cubs, Scouts, Rovers and Girl Guides had assembled. Far off places like Mudigere, Birur and Ajjampur had also sent boys to participate in the function. An interesting programme, including Games, Songs, Lazim and dances was gone through. The District Scout Commissioner paid a glowing tribute to the services rendered by Mr. Shankaranarayana Rao for the Boy Scout Movement in the State and said that they cherished the loving memory of the days that he spent at the seventh District Scout Rally held two years ago and that it was part of their special good luck that he was again with them that evening. He summed up by saying that Mr. Shankaranarayana Rao was to the Mysore Scout Movement, what Lord Baden Powell was to the World Scout Movement.

The Chief Commissioner rose amidst loud cheers and delivered a short speech emphasising the service aspect of the Movement. He appealed to the elders to take greater interest in this nation-building Movement of the State.

On the morning of 26th February 1938, he visited the Rover Den of the Government High School and addressed them on Scouting in general. Later, he presided over a Cub Rally held at Heregouza village and expressed his satisfaction at the strength of attendance which was well over a hundred, the Cubs being drawn from seven different villages.

The Chief Commissioner stated that it was the first time that he saw a village Cub Rally of such magnitude and was pleased to give a donation to the Rally.

MYSORE DISTRICT.

The Rally of Scouts, Cubs, and Rover Scouts of **T. Narsipur Gargeswari and Sosale** was held at Indaval a village about 3½ miles from Narsipur. More than 200 scouts and scouters attended the Rally. Mr. G. Venkatakrishniah, the Shanubhog of the village had arranged for lodging and boarding of the boys. The Rally was presided over by Mr. D. Ramayya, B.A.,LL.B., Personal Secretary to His Highness the Yuvaraja, the Chief Scout of Mysore. Among the members present were Rao Saheb M. Ramaswamy, Dr. K. N. V. Sastry, Messrs. Ananta Ramayya, Seshu Iyer, and V. Shama Iyengar. Mr. M. H. Ramachandra Rao, the District Scouter was in T. Narsipur a few days before the Rally and gave very valuable suggestions regarding the arrangements. The Report of the Local Scout Association was read by the Secretary Mr. D. Selvapulle Iyengar. Mr. Anantasreenivasiah, the Scoutmaster, read the Report of the Rally while Mr. N. Ramachandriah, the cubmaster read the report of his pack (Gargeswari). The camp-fire was attended by a large number of village people. The items given by the

scouts of the T. Narsipur Troop were very good. The Rally terminated after the President's yarn and vote of thanks to the Chair.

* * * *

Rural Re-construction Work.

The **Triveni Rovers of T. Narsipur** met on 6th March 1938 and decided to have village reconstruction work as their main activity for one year. Accordingly they have chosen two villages (1) Indval and (2) Karuhatti. They visited the village Karuhatti, the same evening, met the villagers and had a talk with them about the work the Rovers would like to do and prepared a plan of the village and returned. They next propose to mark out in the village map all the improvements that they would like to propose and to suggest to the villagers when they visit next and to carry them out during their subsequent visits. After these improvements they would take up the village industries etc.

* * * *

The **Scouts of Bannur** had a display on 18th February 1938 in connection with the visit of the District Scouter Mr. M. H. Ramachandra Rao. All the Cubs and Scouts gathered at the Govt. Middle School, Bannur and had varied display for about an hour. They had a very interesting talk on Scouting. Scouts arranged for a service party during Hemadramma Jatra under the leadership of Mr. G. B. Keshava Rao and other Scouters of the town.

* * * *

The Cubs of the **Adikarnataka Primary School, French Rocks**, had a day's outing at Pathanagiri, about 4 miles from the town. Pathanagiri is a fine small hillock with beautiful scenery all round. The Cubs really enjoyed the wonders and beauty of nature.

* * * *

The 5th Mysore (Sree Shivaji) Scout Troop, Body Guards' Lines Middle School, Mysore celebrated the Troop Socials on Wednesday the 2nd March 1938 in the school premises at 5 p. m. in a very grand manner under the Presidentship of Mr. P. V. Narasinga Rao, M.A. (Hons), District Educational Officer, Mysore. Lt.-Col. S. Gopapa Rao, Captains Mannaji Bhojagade and Mir Turab Ali, Officers of the Palace Body Guards and Mysore Horse, and Mr. M. H. Ramachandra Rao, the District Scoutmaster and some of the Scouters of Mysore and many others were present.

After light refreshments, the guests assembled in the quadrangle. Rally, March past and display of physical culture were gone through. Report of activities and yarns on Scouting were some of the items. A bright camp-fire rounded up the proceedings of the day.

The guests admired the good work that was turned out by the Scouters in charge of the Troop.

The Troop has its own marching song and Lavani.

——

BANGALORE DISTRICT.

The Bangalore District Scout Council.

Report for the period ending February 1938.

The period under report was quite an eventful one. There was a "Scout Week" during X'mas held under the joint auspices of the City S. A. and D. S. C. which was attended by nearly 1,200 Scouts; 80 Scouts and Scouters from the mofussil participated in the function. The Week was inaugurated by the Chief Scout Commissioner Mr. K. Shankaranarayana Rao, M.A.,B.L. Mr. K. Sanjeeva Kamath, B.A., B.L., of the Madras Boy Scouts Association, opened the Scout Craft and Hobbies Exhibition which was a special

Meet Mr. Teddy

Happy with his Chums

Where Mighty Akbar Lies

Engaging

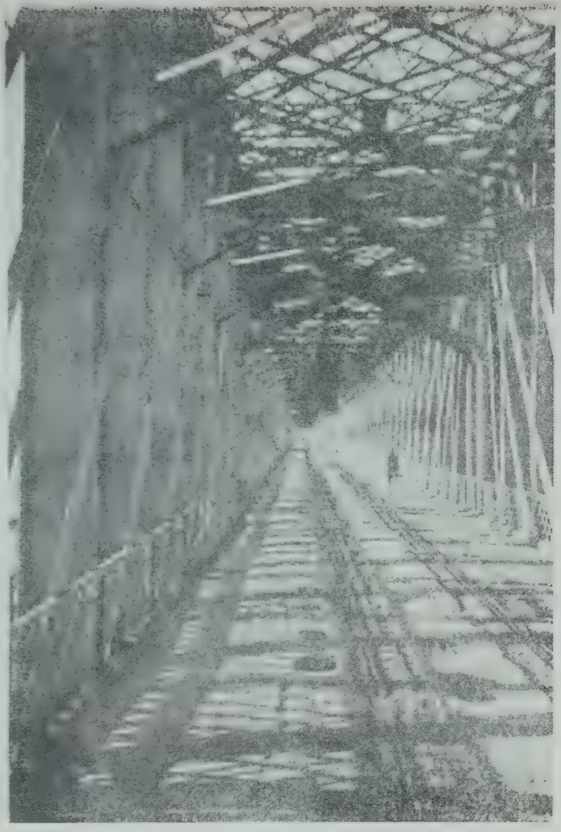
Guess this

Heavy Weight

All Stripes

Light Weight

feature. Major Y. V. K. Moorthy, Deputy Chief Scout Commissioner presided over a well attended Scouters' Conference in which questions of vital importance to the Movement were mooted. The Final Day of the week was held on 27th December 1937 with Mr. K. V. Anantaraman, B.A., the President of the District Scout Council, in the Chair. Mr. K. V. Anantaraman distributed the prizes to the several winners in Cub, Scout and Rover Competitions held by the City Scout Association. Our thanks are due to every one of those who co-operated with the City Scout Association and D. S. C. in successfully running the week.

There were two training classes in Rural Re-construction during the period. One was at Bargenahalli near Sivaganga due to the initiative of the Nelamangala Local Scout Association. About 45 village officers and other underwent the training for 10 days during the middle of January. Our thanks are due to Mr. T. L. Kantam, the Amildar, President of the Local Scout Association and Mr. K. Lingappa for the arrangements. Mr. Vedavyasachar, B.A., Deputy Commissioner of Tumkur, Mr. C. Krishna Rao, B.A., B.L., District Scout Commissioner, Tumkur, President and Members of the Bangalore District Board were some of the distinguished visitors to the camp.

Another camp was held near Hoskote under the auspices of the Hoskote Local Scout Association. About 30 village officers, including Chairmen of the Village Panchayets and a dozen Municipal Councillors of Hoskote took the course. Mr. K. V. Anantaraman, B.A., President of the Bangalore District Scout Council presided over the final day function on 13th February 1938.

The success of the camp was due to the enthusiasm and hearty co-operation of Mr. Ponnaiya, Amildar, President of the Hoskote Local Scout Association and Mr. B. M. Appiah, Assistant District Scout Commissioner.

Mr. H. R. Abdul Gaffar, the Organising Secretary of the Boy Scouts of Mysore, was in charge of both these camps and in spite of the heavy responsibilities at the Headquarters, was mainly responsible for running these camps. Mr. C. Seshachar, M.A., Assistant District Scout Commissioner rendered ready assistance in taking charge of the Sivaganga Camp for a couple of days in the unavoidable absence of Mr. Gaffar and thus rendered us a valuable good turn. Mr. S. Bhyrappa, Assistant District Scout Commissioner of Tumkur assisted us a good deal inspite of his busy work elsewhere. Mr. S. R. Dovalur, Assistant District Scout Commissioner, Bangalore was also of great assistance to us in running the above camps.

Chief Scout's Visit—Another event of outstanding importance during the period was the visit of the H. H. the Chief Scout to the Scout Headquarters when he was here in connection with the function of the St. John Ambulance Association on 22nd February 1938. There was a huge gathering of nearly 2,000 Cubs, Scouts and Rovers to have a "Darsan" of their Royal Chief. It was a record gathering for some years at least since we entered this new building. H. H. the Chief Scout showed the keen interest he always evinces in Scouting by reviewing all the 60 and odd units that were present and had a chat with every leader. His Highness also expressed his great pleasure at coming in contact with such a fine gathering of Scouts.

Visits to Magadi and Nelamangala—I

visited Magadi during the month of December in connection with the investiture ceremony of the Middle School Scout Troop. I am glad to report that the Local Scout Association has resumed its work after a period of rest for several months. The enthusiasm of the public in support of the movement in that area is quite up to the mark.

Nelamangala is also turning out good work in cubbing and Scouting. It it expected that the Local Scout Association there would be reconstituted in the near future.

All India First Aid Competitions.

Two teams represented Mysore at the All-India First Aid Competitions held at Delhi during the month of February 1938, as usual both teams were drawn from the District viz., the 15th and 21st B. E. It is unfortunate however that the teams did not secure the top places as they did last year, but only got the 4th and 8th places respectively. It is hoped that our Scouts will leave no stone unturned to recapture their former position during the next year. Our Council made a grant of Rs. 50 towards the expenses of the teams.

L. S. A. Hebbal Military Area—The Association had their annual sports and competitions for the Miss Ballard Totem Pole.—P. Sivashankar, Dist. Scout Commissioner.

SHIMOGA DISTRICT.

The Chief Scout Commissioner Rajadharma Prasakta Justice K. Shankaranarayana Rao, M.A., B.L., was at Shimoga on the 22nd and 23rd of February 1938. Taking advantage of his presence there, the District Scout Council arranged for a gathering of all the Scouters of Shimoga town on the evening of 22nd. Mr. M. Seshadri, M.A., (Hons.) Deputy Commissioner and Mr. H. Nanjundiah, B.A., B.L., District and Sessions Judge, Shimoga, also attended. After Tea, discussions were held regarding the furtherance of scouting. The Chief Scout Commissioner was pleased to give the scouters valuable suggestions for the improvement of Scouting.

On the 23rd evening, a rally of all the Cubs, Scouts, and Rovers of the town numbering over 250, was held. Some of the Scouts and Cubs were invested by the Chief Scout Commissioner after which, the Pulakeshi Rovers gave demonstrations in Musketry and Foot Drill which was very well received by the audiance. Then followed demonstrations by Cubs and Scouts. The Chief Scout Commissioner distributed certificates to the Rovers who had finished their training in Musketry, after which he delivered an inspiring address in Kannada, for over an hour.

With a vote of thanks proposed by the Secretary, District Scout Council, the function terminated with the singing of the National Anthem.

* * * *

On the 5th March, **the investiture of the Cubs of Anjaneya Cub Pack, Malur** was performed by Mr. A. Vasudeva Rao, B.A., District Educational Officer, Shimoga. Brother H. Hanumanthachar had made excellent arrangements. Sports for Cubs were conducted in the morning and in the afternoon, demonstrations by the Cubs were given and after assembly a camp-fire was arranged for. One feature of the function was that not only Cubs but the villagers and other elders also took part in the camp-fire. It is proposed to open a Scout Troop and a Rover Crew in the village at the request of the villagers. Brother Hanumanthachar is to be congratulated for the interest

he has created in the villagers for Scouting.

* * * *

On the 13th March 1938 **the investiture of the 1st Bhadravati Scout Troop and the Abhimanyu Pack** took place. Mr. B. Viswanath, B. E., General Manager of the Mysore Iron and Steel Works, presided. Brothers G. Vasudeva Rao, S. Seshadri, R. S. Govinda Setty and S. Bhaskara Rao had made good arrangements. The demonstrations by Scouts and Cubs were well appreciated. The Welfare Committee who donated Rs. 30 for the Pack and Troop for distribution of sweets to the boys, earn the thanks of the District Scout Council.

* * * *

The Government Middle School Troop, Shiralakoppa, had an Investiture ceremony on 2nd March 1938 at which 26 Scouts were invested as Tenderfoots by Mr. T. C. Kannan, the local Sub-Assistant Surgeon. It was a busy day with Flag Rally, Investiture, Games and Speeches. Scouts of the "Prema Troop" of the Middle School had a Camp-fire Programme on the same evening with the local Sub-Assistant Surgeon presiding.

TUMKUR DISTRICT

The Scouts and Scouters of the **Abhimanyu Troop, Mayasandra,** had an enjoyable camp on 26th February 1938 at Ramasagara, which is about 4 miles from Mayasandra. It is a good place for camping and commands all the facilities for Troop-camping.

The party left Mayasandra at 7 a. m., and walked through fields and valleys and reached the spot at 8-15 a.m.

The usual ceremonies were gone through. The Scouts had provided themselves with lunch. The Troop was then divided into 3 batches. One batch began to interest itself in swimming, another took to practice of knots while the third attended to cooking.

The Troop as a whole went to the temple of "Sri Varadarayaswamy" and offered their reverence. Messrs. H. G. Rao and H. N. Murthy provided a delicious meal for the party. Having had their afternoon compulsory rest, they went out sight-seeing. The fort and the caves were some of the places covered. They collected some specimens of rare herbs. The hill commands a beautiful view and the Scouts enjoyed it with great relish.

After evening tea, the party returned to Headquarters by 6-30 p. m.

The Scouts express their thanks to Mr. T. Narasimha Iyengar, the Headmaster, who spared no pains to make the enterprise a success.

[The attempt is more in the nature of an outing than Camping.—EDITOR.]

* * * *

The Scouts of **Sri Rama Troop, Holavanahalli,** Koratagere taluq had a Tracking Game on the 26th February, 1938. The advance party consisting of eleven Scouts left the School premises at 2-30 p.m., after Flag Parade. Half an hour later, the rear party started. The track led through Nagarakere, Sompur tank bund, Ammasandra and Hosahalli Channel. At the "Gone Home" both met at 4-30 p.m. A light lunch and a brief camp-fire at the riverbed was enjoyed by the Scouts. They arrived at Headquarters at 8 p.m. The distance covered was roughly 10 miles and every one enjoyed the outing.

CHITLDROOG DISTRICT.

Scouts of the **Middle School Troop, Baragur** with the Scoutmaster K. Krishnamurthi Rao had gone on a Scout Pilgrimage to a holy-place known as "Halurameswara", which is nine miles from Baragur. A pleasant bath in the sacred pond was quite refreshing. They had a Flag Parade and Camp-fire as part of their activities. "Sentry Go" was arranged for the night and some of them were lucky enough to have a "darshan" of a panther. Nervousness supervened on both, but the panther, being scared, ran away.

At day-break they started on their return journey, to be in time for the Maha Shivarathri.

* * * *

In honour of the visit of Rajadharmaprasakta Justice K. Shankaranarayana Rao, M.A., B.L., Chief Scout Commissioner, all the local Rovers, Scouts and Cubs assembled near the High School grounds and gave a grand display of Scout and Cub games.

After Flag hoisting the Hon'ble Guest of the day arrived precisely at 6 p. m. on Monday, 21st February 1938. Scouts marched past in pairs before the Flag while the Commissioner received the salute. Next he visited the Scout club room, with the District Scout Commissioner, Deputy Commissioner and many other gentlemen. There the Rovers and Scouts presented one of the "Trincket Boxes" made by them to the Chief Commissioner (Hobby work).

Precisely at 7 p. m. the guest presided over the camp-fire which he declared open amidst cheers. For nearly 1½ hours the gathering consisting of many ladies and gentlemen of this place enjoyed the interesting items displayed by Cubs, Scouts and Rovers. Then the Chief Scout Commissioner delivering his invaluable speech stressed upon the value of Scouting, the various modes in which Scouts could be beneficial to villagers and their neighbours around. He also exhorted the young boys to attend "Yoga and Physical Culture classes," a demonstration of which was held during the programme.

In the end the District Scout Commissioner and the Headmaster, High School, Chitaldrug thanked the guests of the day and one and all that had assembled. The function terminated at 8-30 p. m. after singing the National Anthem.

* * * *

Hike to Jogimaradi Hills.

Lead by Mr. W. T. Hanumanta Rao, District Scout Commissioner, a party of a dozen Scouts, had a fine rambling round the hills of the famous Jogimaradi forest. All the Scouts had brought their own food from their houses in their back-packs, in the shape of bread, butter, chapatis and fruits. No special cooking arrangement was made. It was the primary idea of the party to test whether the Scouts could sustain themselves for a whole day on bread, butter, fruit and lemon squash.

The party started at 8 a.m., after taking their fill and reached Jogimatti, a Hill station at 10 a.m., covering a distance of 6 miles. After rest for half an hour and light lunch, they strolled in the forest for 2 hours and returned to the camp at 12-45 noon. Between 2 and 4 p.m. they had interesting Scout tests and chats. After having cool drinks they hiked back home through dense forests exploring their own way. In all

they covered nearly 20 miles without cooked food which amply proves the potent powers of young boys. During the stay the District Scout Commissioner and Scout Master K. Prahlada Rao inspected some camping grounds with a view to running a Training Camp.

The attempt was the first of its kind undertaken by the Scouts and it is highly creditworthy that it was successful. The party came to realise that much of the time which was being utilised in cooking food could very well be devoted to useful Scouting programmes.

FROM THE EDITORIAL LAIR

St. John Ambulance Association.

The members of the Ambulance Sub-committee of the above Association were "At Home" on the evening of the 19th March to Sir Mirza M. Ismail, K. C. I. E., O. B. E., Dewan of Mysore, to celebrate the happy event of his having been decorated as Commander (Associate) of the Venerable Order of the Hospital of St. John of Jerusalem. This pleasant function took place in the hall of the Bangalore Co-operative Bank, as the Association itself has no home of its own.

On arrival, Sir Mirza was received by the members of the Sub-committee and conducted to the Hall. It was a large gathering of Ambulance workers, and other distinguised people. The invitees were treated to refreshments, catered by Mr. B. T. Ramiah.

Captain Y. V. Iya, I.M.S., Secretary of the Association, welcomed the distinguished guest and expressed the joy of all the Ambulance workers for the special honour that was conferred on him.

After "Tea", Mr. P. K. Rajagopalan, Principal, Triumph Tutorial College, Madras, who was here on tour, at the request of Mr. S. G. Sastry, Assistant Commissioner of the Association, Mysore State (Ambulance District) made an interesting speech on his impressions of Mysore. He detailed the very efficient and excellent way in which everything was managed under the present administration. He characterised Sir Mirza as a "Human Being" as everything connected with his administration was looked at from a human point of view. He admired the very human way in which even the inmates of the Jail and the Mental Hospital were handled and felt sorry that he was not an inmate of either of them.

Sir Mirza replying thanked Mr. Rajagopalan for the kind words that he had said about him and his administration and said that for the past few months, he could not get even an hour for himself. He said that Ambulance work was of the utmost importance and that so far he could not devote much of his time to it. He assured every one that he would associate himself more closely with the work hereafter.

As an earnest of what he said, he immediately got into the company of young fellows who were all Ambulance-men and spent a pleasant quarter of an hour freely discussing with them and keeping the whole group merry with his witty remarks.

The Association is making an earnest attempt to have a building for its Headquarters.

Ambulance Camp.

The St. John Ambulance Brigade Overseas, Mysore State intends holding a Training Camp for members of the Brigade during the latter part of April 1938. Members of the Brigade who are willing to attend the camp may apply immediately to the Dist. Superintendent, St. Johns Ambulance Brigade Overseas, Scout Headquarters, Fort, Bangalore City.

The Second Round Table Conference.

The atmosphere of hopefulness that was brought into being after the session of the First Round Table Conference regarding the establishment of a National Association for the whole of India, has been surcharged with clouds of doubt and despair.

We have published elsewhere in this issue, a copy of the letter sent by the Chief Scout Commissioner for India to Pandit Hriday Nath Kunzru, Chief Commissioner of the Seva Samithi Boy Scouts Association, who is also one of the Secretaries appointed by the First Round Table Conference. The letter makes it clear that the General Headquarters are not in agreement with most of the important modifications proposed by the Conference, but that they are prepared to take into their fold other Associations like the Seva Samiti, if they subscribe to the views of the General Headquarters.

Mr. K. Sanjeeva Kamath, Provincial Secretary of the Madras Association has written in the South India Boy Scout (published elsewhere in this issue) meeting the points raised by the Chief Commissioner for India.

In the meantime, the Second Round Table Conference which should have met on the 17th and 18th of March 1938, has been postponed, although the meeting of the Working Committee was advertised to be held on the 15th and 16th of March, to draft the constitution.

The postponement of the Conference has no doubt given some more time for all those that are concerned to think over the matter so that some satisfactory arrangement may finally be arrived at, but for those who are anxious about unity, the suspense is very trying. A quick decision one way or the other is really necessary, for it has been impossible for many people to make any progress as in effect they have got to be marking time awaiting some useful result to transpire.

We hope that the 2nd Conference would meet in the immediate future and give Indian Scouting something tangible and something to be proud of.

Investitures.

Some of the reports that we have received disclose that Investitures are being conducted by persons who have not even taken the Scout Promise.

We wish to emphasise the fact that primarily, it it is at once the duty and previlege of the Scoutmaster himself to invest his Scouts and even if this duty is performed by some one else, it is most necessary that it should be performed by one who himself has taken the Promise and is a Scout Officer either warranted or non-warranted. For, it is very essential that one who performs the duty of investing, should know the significance of the ceremony and the correct form in which it is to be conducted. This habit of getting it done by any one who comes in handy cannot be too strongly deprecated.

We hope that those who may hereafter be requested to perform this function will be good enough to refuse to do so, unless they feel that they are qualified in every way to do so.

Summer Camps.

Now that Schools and Colleges have closed after strenuous work, it is but right that there should be healthy relaxation as a relief from work. So far as Scouts are concerned, we feel sure that they cannot do better than trying camping for a few days at least.

After the close of last summer, we learnt that there were very few camps during the recess. We then expressed a hope that our Scouts would give a better account of themselves during this summer.

We take this opportunity of reminding Scouts and Scouters that this is a unique opportunity for camping. Being summer, it does not require much in the way of personal equipment to go out camping. One finds that there are many places, very often in the immediate vicinity, which are good for summer-camping, although they may not be so abundant in other seasons. The time-honoured excuse of cost need not be pleaded. Where there is a will, there is sure to be a way. Let each boy carry provisions from his home, sufficient for four days at least, and cook his own food in camp. The distance to the camp can easily be negotiated on foot. May we venture to hope that our next issue will be flooded with reports of camping activities? We appeal to the Scouters in charge of units and the Commissioners in charge of Districts to become camping-minded.

Acknowledgments.

The Cairo British Boy Scout Association have kindly sent us a copy of "Scouting", their Official Journal. It is an interesting Magazine with plenty of useful information.

It also abounds in advertisements of a varied character. It is now in the 4th year of its existence and we wish it a long life.

The Boy Scouts Association, Jaipur State, have started "The Jaipur Scout", their Official Magazine just a few months back and they have kindly sent us a copy of their February issue. We take this opportunity of welcoming a useful organ in a sister State Association. In addition to the English section, it has a vernacular section as well and contains interesting matter. The get-up of the Magazine is very attractive.

As it is just making its debut, we wish it a long life of useful service.

The Prospect.

The month of April is expected to be a very busy one. Apart from Troop and Patrol camping, there is going to be a bumper crop of Training Camps. The Chitldroog District is contemplating an advance Course for Cub-masters. The K. G. F. District has planned a Camp for Patrol Leaders from about the 20th to 24th of April. Kolar is getting busy with two Preliminary Courses, one for Scout-masters and another for Cub Masters. Shimoga is contemplating Camps for Scout-masters and Cub Masters. Chickamagalur has before it, the holding of a Camp for village officers.

The New Year.

The Chandramana New Year commences on the date on which our present issue leaves. As most of our Scouts and Scouters observe this calendar, we wish them all a Happy New Year.

—Grey Brother.

Copy of Letter from the Nawab of Chhatari, Chief Scout Commissioner for India to Pandit Hriday Nath Kunzru, Chief Commissioner of the Seva Samiti Boy Scouts Association, conveying the views of the Council which met at Delhi on the 4th of February 1938.

My Dear Panditji,

I summoned a meeting of the Headquarters Council of the Boy Scouts Association in India on the 4th February. The recommendations of the Conference held at Allahabad on the 28th and 29th of November 1937, were considered.

The Council has already approved the idea of a United Boy Scouts Association in India at the previous meeting on the 17th November 1937, and welcomes your co-operation. While the Council is in general agreement with most of the recommendations of the Allahabad Conference, it feels strongly that the unity aimed at can be achieved only if the fundamental principles of Scouting are kept strictly in view and, in particular, if the Scout Promise is retained unchanged. The Council is unable to discover any justification for the omission of the phrase "King-Emperor" from the Promise and is therefore unable to approve of the recommendation to the contrary made at the Allahabad Conference. It ought not to be forgotten that, among others, the Ministers and other members of legislative bodies and high Servants of the Crown, take the oath of allegiance to His Majesty the King-Emperor. The Council, therefore, is unable to appreciate why there should be any objection if the boys of India, to whom the personal aspect of Kingship is more easily intelligible than a constitutional abstraction, promise to "do their duty" to His Majesty the King-Emperor.

The Council desires to make it clear that as the basis for future discussion the fundamental points ought to be kept in view:—

1. That any national association should be non-military, non-political, non-communal and non-sectarian.

2. The badge might be the present Scout Badge surrounded by the outline of the map of India. It is considered that this device will be more acceptable to the several communities supporting the Movement than that embodying the ten-petalled lotus.

3. That with regard to the Scout Promise, and the points noted above complete uniformity should be aimed at, and that no variation should be permitted within the Provinces.

The Council considers that the word "Boy" should preceed the words "Scout Association" in order to emphasize that the Association is for the benefit of boys. The phrase "Boy Scout" has undoubtedly acquired a world-wide significance and tradition.

I hope that the above suggestion will receive serious consideration. I will welcome your views at your convenience.

I propose to send a copy of this letter to the Press.

Yours cordially and fraternally,

(Sd). AHMED SAID.

Nawab of Chhatari.

No Saturday.

Scout :—Can we go out for hiking on Saturday the 28th of May of this year?

Patrol Leader :—What! Saturday the 28th of May? Does such a day exist? Look up the Calendar of The Bangalore Press. You should know that 28th of May does not exist this year.

HEADQUARTERS' NOTICES.

Scoutmasters Training Camp for Village Officers held at Hoskote from 5th to 13th February 1938 :—

Peacock Patrol

Brothers—

1 H C Basappa, Municipal Councillor, Hoskote
2 Syed Mohamod Sahib, Patel, Kadugodi P O
3 K Kalinga Rao, Shanbhogue, Ummalu, Narasapur P O
4 G Lagume Gowda, Patel, Ummalu, Narasapur P O
5 K Gopala Rao, Shanbhogue, Doddaralagere, Hoskote
6 Muniyappa, Patel, Gonakanahalli, Hoskote
7 D Venkatagiri Rao, Shanbhogue, Makanahalli, Devangundi
8 S A Rasool Khan, School Master, Hosahalli

Ram Patrol

1 H B Abdul Sattar, Municipal Councillor, Hoskote
2 Narayana Gowda, do
3 H V Kuppu Rao, do
4 H N Venkatasanjeeviah, Shanbhogue, Kannamangala
5 N Shamanna, Shanbhogue, Guttadahalli, Hoskote P O
6 B R Aswathanarayana Rao, Shanbhogue, Theniyur (Bendiganahalli)
7 Deve Gowda, Chairman, Village Panchayet, Devangundi
8 Venkatagiriappa, Agriculturist, Jadigenahalli

Bull Patrol

1 H Lal Singh, Municipal Councillor, Hoskote
2 G Abdul Sattar, do do
3 M Rudrappa, Patel, Bommenahalli, Hoskote
4 H Nagesha Rao, Shanbhogue, Mutsandra, Hoskote
5 K Rama Rao, Shanbhogue, Begur, Hoskote
6 J Venkatachaliah, Shanbbogue, Thammarasanahalli, Hoskote
7 Narayanaswamy, Shopkeeper, Jadigenahalli

Warrants issued and renewed during March 1938.

K. G. F. DISTRICT.

Renewed—

1 O V Rajagopal, Assistant District Scout Commissioner, K G F
2 Robert Jacob changed from Cubmasters to Scoutmaster.

Fresh Warranst—

1 C N Arunachalam, S M, 4th K G F
2 Miss F Francis, Assistant S M, 8th K G F
3 C T Morritt, S M, 8th K G F
4 Miss P White, A S M, 9th K G F
5 E A Mathews, S M, 9th K G F
6 Miss L O'Brien, C M, 8th and 9th K G F
7 Miss Francis, A S M, 8th K G F
8 ,, P White ,, 9th K G F

KADUR DISTRICT.

1 K Ananthanarayana, C M, Ajjampur
2 A Siddoji Rao, ,, ,,
3 H Narasimiah, S M, ,,

SHIMOGA DISTRICT.

1 C Mallappa, C M, Bardwalli
2 K Krishnappa, C M, Humchadakatte
3 K Madhava Rao, C M, Shiralkoppa
4 N D Vonkataramaiah, S M, Negaravalli
5 K Hutchachar, C M, Belagavi

FROM FAR AND NEAR.

The Province of Madras has gone a step further by adopting the policy enunciated at the 1st Round Table Conference. It will announce its decision to have one organisation in the Province before the end of March.

* * * *

Travancore has announced the holding of an All-India Scout Rally in the month of November next. A large number of Scouts from several Provinces and States is expected to participate in the " Big Event ".

* * * *

The Australasian Jamboree will be held from 29th December 1938 to 9th January 1939, at Bradfield, about 9 miles from Sydney, Australia. Sub-committees are engaged in arranging the general programme, pageants, displays and other forms of entertainments, camp-fire programmes, medical arrangements and other details.

The Jamboree Camp will be a miniature city; there will be a shopping centre, with stores, photographic materials and "same-day" services, Post Offices and Banks.

The total charge for the Jamboree will be £ 2/- which sum will cover costs after arrival at the camp. It will include uncooked rations, water, fuel, light, washing places and medical and other services for the period of the Jamboree. Transport charges will be additional.

Lord Baden-Powell with Lady Baden-Powell will attend the Jamboree.

* * * *

Monsieur Chancerel has planned a rejuvination of dramatic art in France and has selected a dozen Rovers for his experiment. They have formed themselves into a company known as The Comedian Routier, a repertory company in which dramatic art forms their social service.

The favourite part of their job, in addition to other activities, is to go round touring the Provinces or the poorest slums of Paris, wherever their help is needed. The programme of the show is always adapted according to circumstances. They went out of France and quite recently carried out a successful tour in Belgium.

[A good example for our Rovers to follow.—EDITOR.]

* * * *

The Scouts of Broken Hill (W. Australia) went out from house to house, collected 1,200 empty medicine bottles and handed them to the local hospital as their Troop Good Turn.

[Local Scouts, please copy—EDITOR]

6 S Shamachar, C M, Doorvasapuram
7 K Soma Sastry, S M, Honnali.

UNIVERSITY DISTRICT, BANGALORE.

1 M L Ramanna, A S M, University Scout Group, Bangalore
2 M V Venkatakrishniah, B A, Assistant Rover Scout Leader, Bangalore
3 T Tatachar, B Sc, (Hons), Assistant Rover Scout Leader, Bangalore
4 Dr P Krishna Rao, B Sc, D T M & H, R S L, Bangalore.

BANGALORE DISTRICT.

1 S L Sastri, C M, 44th Bangalore
2 T Venkatarangachar, S M, 44th Bangalore
3 T Subbramiah, C M, Gigani
4 K Narayana Rao, C M, Gudemaranahalli
5 A Syed Abdul Kareem, C M, Attibele.

MYSORE DISTRICT.

1 H K Narasimhachar, S M, Saragur.

BOYS' SECTION

ಹುಡಗರ ಪ್ರಕರಣ

ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಲೀಡರಿಗೊಂದು ಕಾಗದ

(ರೋಲ್ಯಾಂಡ್ ಇ. ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ರವರ ಪುಸ್ತಕದ ಅನುವಾದ)

[ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಗದವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಧ್ವಜವಾದ "ಯೂನಿರ್ಯ ಜಾಕ್"ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಬಾವುಟದ ವಿಚಾರವು ಪರಿಚಯವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಾವುಟದ ವಿಚಾರದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮೂಲಗ್ರಂಥದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

—ಅನುವಾದಕ].

ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಶ್ಯಾಮೂ,

ನೀನು ನಿನ್ನ ಪೆಟ್ರೋಲಿನವರಿಗೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಧ್ವಜವಿರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅದರ ತತ್ವವೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೀಯೆ.

ಆಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳು, ಬಣ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ಕೌಟ್ ಭ್ರಾತೃವರ್ಗವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರ ಬಂಧಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆಯು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮ ಸ್ಕೌಟ್ ಭಾಷೆಯ ಚಿಹ್ನೆಯಾದ ಮೂರು ದಳದ ಗುರುತನ್ನು ಚೀಫ್ ಸ್ಕೌಟ್‌ರವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವು ಹಿಗ್ಗುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಈ ಚಿಹ್ನೆಯು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಸ್ಕೌಟುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಯಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಭ್ರಾತೃವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಲಾಂಛನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಧ್ವಜಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಲಾಂಛನವು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸುಲಭ. ಅದನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ಎಂಥಾ ಮಹಾ ಸೌಧದ ಮೇಲಾದರೂ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ ಜೈಕಾರಮಾಡಬಹುದು.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯಗಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಆ ರೀತಿ ಶೇಖರಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸುವಾಗ ಸ್ಕೌಟುಗಳು ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ನಾವು ಏನೋ ದೊಡ್ಡ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೇವೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಧ್ವಜವನ್ನು ಸ್ತಂಭದ ತುದಿಯವರೆಗೂ ಎಳೆದು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಧ್ವಜವು ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು. ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಗತಿಸಿಹೋದಾಗ ವಿಷಾದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿ ಹಾರಿಸಬೇಕು.

ಧ್ವಜವು ಬಹಳ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಸ್ತು. ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವಸ್ತುವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಗೌರವದ ಪರಮಾವಧಿಯ ಲಾಂಛನ. ರಾಜರುಗಳು ಒಬ್ಬರಾದಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಧ್ವಜವು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಗಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತವರಿಗೆ ಅವಮಾನಮಾಡಲು ಅವರ ಧ್ವಜವನ್ನು

ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಧ್ವಜವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಣ್ಣುಪಾಲುಮಾಡಿದಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇರದ ಗೌರವವನ್ನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಿದಂತೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸ್ಕೌಟೂ ಈ ತಪ್ಪಿತವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟು.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಳೆ ಬರುವಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಮೇಲೂ ನಾವು ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನೀನು ಧ್ವಜವನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೋ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಗೋ ಹಾಕಿ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಲೀಡರು ಎದುರಿಗೆ ಧ್ವಜವಿಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ ಶ್ರಮಪಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವನ ಶ್ರಮವು ನಿರರ್ಥಕವಾದದ್ದನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗರು ಧ್ವಜವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಸೀಸದ ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಬರೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

ಧ್ವಜದ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಅವರಿಂದ ಧ್ವಜಾರೋಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೀಯೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಧ್ವಜಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಸಹ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಧ್ವಜಾರೋಹಣವೂ ಅವರೋಹಣವೂ ನಮಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಟ್ರೂಪಾಗಲೀ, ಪೆಟ್ರೋಲಾಗಲಿ ಕುದುರೆಯ ಲಾಳದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಿಂತು ವಂದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಬೇಕು. ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವಾಗ ಸಾಯಂಕಾಲದ ವೇಳೆ ಧ್ವಜಾವರೋಹಣಕ್ಕೆ ಸ್ಕೌಟುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆಸೇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಶಿಬಿರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧ್ವಜವನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಹೋಗಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಒಂದು ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು ನಂತರ ಇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಯಾರು ಯಾರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷದ ಕಾಲ ಸನ್ನದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ (alert position) ನಿಂತಿದ್ದು ಆ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ನೀನು ನಿನ್ನ ಪೆಟ್ರೋಲಿನವರಿಗೆ ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಿಳುಪು, ಹಳದಿ, ಕೆಂಪು, ಹಸುರು ಬಣ್ಣಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಸುರು ಬಣ್ಣವು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬಿಳುಪು ಬಣ್ಣವು ಯಾವಾಗಲೂ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ, ಹಳದಿಯು ಶುಭ ಮತ್ತು ಸೌಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಅರಿಶಿನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯುಂಟು.

ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಮೈಸೂರರಸಲ್ಲೊಬ್ಬರು ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮರು ಬಂದಂತೆಯೂ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರನ್ನು ಹರಿದುಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಧ್ವಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜಯವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದಂತೆಯೂ, ರಾಜರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಂತೆಯೂ, ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಜಯವಾದಂತೆಯೂ, ಆಗಿನಿಂದ ಆ ಕಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆಯು ಮೈಸೂರು ಧ್ವಜದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತೆಂತಲೂ ಒಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ಆ ಬಟ್ಟೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜದ ಹಿನ್ನೆಲೆ (back-ground) ಯು ಕಾವಿ ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಧ್ವಜವು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವು (ಇದು ಕಾವಿ

ಬಣ್ಣದ ರೂಪಾಂತರವೆಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ) ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಧ್ವಜದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಂಹದ ಆಕಾರವೂ ಅದರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಣದ ತಲೆಯೂ ಇದೆ. ಇದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ (Helmet) ದ ಆಕಾರವಿದೆ. ಈ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣದ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಳ್ಳಿಬಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಚಿತ್ರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುರಾಣಿಯೂ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಗಂಡಭೇರುಂಡನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಗುರಾಣಿಯ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಸಿಂಹದ ದೇಹವೂ ಆನೆಯ ತಲೆಯೂ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾಳಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಮುಂದಿನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಗುರಾಣಿಯ ಮೇಲೂರಿ ನಿಂತಿವೆ. ಗುರಾಣಿಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ "ಸತ್ಯಮೇವೋದ್ಧರಾಮ್ಯಹಂ" ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯೇಯವಾಕ್ಯ (motto) ವಿದೆ.

ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸಿಂಹವೂ ಆದರ ಬಾಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಣನ ತಲೆಯೂ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಮನೆದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಹಿಷಾಸುರಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಿಷಾಸುರನೆಂಬ ಕೋಣನ ತಲೆಯ ರೂಪದ ತಲೆಯುಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಜನರು ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು.

ಆಗ ಸಿಂಹವೇ ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿಯು ಮಹಿಷಾಸುರನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಿದಳು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನ ತಲೆಯನ್ನು ಸಿಂಹವು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣವೂ, ಗುರಾಣಿಯೂ ವೀರರು ತೊಡತಕ್ಕ ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರಸರು ಬಹಳ ಶೂರರೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇವು ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಗಂಡಭೇರುಂಡವೂ ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರದ ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿ. ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಅವನು ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆಂಬ ರಾಜನ ಮಗನು. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು ಮತ್ತು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಅವನ ತಂದೆಯಾದರೋ ಕ್ರೂರಿಯಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಲೋಕಕಂಟಕನಾದನು.

ಒಂದು ದಿನ ದೇವರನ್ನು ಕಂಭದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಂದುಹಾಕುವುದಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು ಝಳಪಿಸುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲಲು ದೈವಭಕ್ತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಮೊರೆಯಿಡಲಾಗಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವು ಅದೇ ಕಂಭದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹವೂ ಸಿಂಹದ ತಲೆಯೂ ಉಳ್ಳ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಆ ಉಗ್ರಮೂರ್ತಿಯಾದ ನರಸಿಂಹನ ಕೋಪವನ್ನು ಶಮನಮಾಡಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ದಮನಮಾಡಲು ಶಿವನು ಶರಭಾವತಾರಮಾಡಿದನು. ವಿಷ್ಣುವು ಶರಭನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಗಂಡಭೇರುಂಡನಾದನು.

ಕಥೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಇರಲಿ. ಆನೆಯು ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಆನೆಯನ್ನು ಸಂಹಾರಮಾಡುವ ಸಿಂಹವು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಶರಭವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಮಹಾ ಶರಭವನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಹೋಗುವಂಥಾ ಗಂಡಭೇರುಂಡವು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು ?

ನಮ್ಮ ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಗಂಡಭೇರುಂಡವಿರುವುದು ಬಲವನ್ನೂ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಗಂಡಭೇರುಂಡವು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ಪಶ್ಚಿಮ

ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಪಾರ್ಟಾ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಂತದಲ್ಲಿ ಕೊರೆದ ಒಂದು ಗಂಡಭೇರುಂಡವು ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರುಗಳ ಬಿರುದಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಜನಾದ ಅಚ್ಯುತರಾಯನು ಇದರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ತನ್ನ ನಾಣ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಸಿದ್ದನು. ವಿಜಯನಗರದ ರಾಜರಲ್ಲದೆ ಚಾಲುಕ್ಯ ಮತ್ತು ಹೊಯ್ಸಳರಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದ್ದಂತೆ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಗಂಡಭೇರುಂಡವು ನಮ್ಮ ಅರಸರಿಗೆ ವಿಜಯನಗರವು ಹಾಳಾದನಂತರ ಬಂದಂತೆ ಬಲವಾದ ವದಂತಿಯಿದೆ.

ಸಿಂಹದ ಮೈಯೂ, ಆನೆಯ ಮುಖವೂ ಉಳ್ಳ ವಿಜಾತೀಯವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಯಾಳಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದೆನಷ್ಟೆ. ಇವು ನಮ್ಮ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಧ್ವಜವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಇವೆ. ಗುರಾಣಿಯ ಆಕಾರವೇ ಮೈಸೂರು ದೇಶವೆಂತಲೂ ಈ ಯಾಳಿಗಳು ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಅಭಿಮಾನ ದೇವತೆಗಳೆಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಈಗಲೂ ನವರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾಳಿಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

"ಸತ್ಯಮೇವೋದ್ಧರಾಮ್ಯಹಂ" ಎಂಬುದು ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಮಹಾರಾಜರ ಧ್ಯೇಯವಾಕ್ಯ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪರೆಂದೂ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಮೀರಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಅದರ ಅರ್ಥ.

ಇಂಥಾ ಪುರಾತನವಾದದ್ದೂ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನುಳ್ಳದ್ದೂ ನಮ್ಮ ಧ್ವಜವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇಂಥಾ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೇ ನಮಗೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆ. ನಮ್ಮ ಧ್ವಜದ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಿರುವವರೆಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ಧ್ವಜವು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಗೌರವದ ನೆಲೆಯಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಪೂಜ್ಯವಾದ ಭಾವನೆಯಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಯು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಧ್ವಜವು ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ವಂದನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಭ್ರಾತೃ,

ಎಸ್. ಬಿ.

ಮರಿಗಳು.

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು)

೧೬ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಮತ (Religion)

ಮೂರನೆಯ ಸಾಧನವು ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯವೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಆಯುಧ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಮರಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ, ಅತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭೂತದ ಆರಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗುವಂತೆ ಕೆಡಕುಂಟಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವು ಈ ರೀತಿ ಪರಿಣಮಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಗಹನವಾದ ಅಭಿ

ಪ್ರಾಯಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಕ್ಷುದ್ರಭಾವಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಯಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಕಥಾ ನಿರೂಪಣ. ಇದು ಮತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣದಿಂದಾಗುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಮಾಡುವುದಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ಅನೇಕ ಆಕೇಲರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಮತಸಂಬಂಧವಾದ ಕಥೆಗಳು ಮರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಯವು ಅವರಿಗಿರಬಹುದು. ಕಥೆ ಹೇಳುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವವರು ಈ ಭಯವು ನಿರಾಧಾರವಾದದ್ದೆಂತ ಹೇಳಿಬಿಡುವರು. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಸಾಮುಗ್ರಿಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ರೋಮಾಂಚ, ಆವೇಶ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕಥೆಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ನಾನು ಸಾಧು ಸುಂದರಸಿಂಗ್ ಎಂಬುವನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮರಿಯ ಮನೋವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವು "ಒಣಬೋಧನೆ" ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆಯಲ್ಲದೆ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗಿ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥಾ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಹೋಗಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಕಥೆಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಥೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸದುದ್ದೇಶವು ಹುಟ್ಟಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವು ಬೆಳಗಬೇಕಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ನೋವಾಗಬಾರದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ತಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಕಥೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲವೆಂತ ತಿಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾದರಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಕೇಲನೂ ಮತವು ಹಿಂಡಿಗೆ ಜೀವಸಮಾನವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಕೇಲನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವೇಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು ಆತುರದಿಂದ ನೆರವೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡವು ಜೋಪಾನವಾಗಿಯೂ ನಿಧಾನವಾಗಿಯೂ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ನಮಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದು. ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಚರಣೆಗೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂಕೋಚವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ಮತವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವವಾದದ್ದೆಂತ ಭಾವಿಸಿ ನಡೆದರೆ ಮರಿಗಳೂ ಅದೇ ರೀತಿಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯಲು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮರಿಗಳು ವಿರೋಧಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇಸರಪಡುತ್ತಾರೆಂದಾಗಲಿ ಭಯಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಗಾಧವಾದ ದೈವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುವುದು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರವಾಸವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶ. ನಾನು ನನ್ನ ಹಿಂಡಿನ ಮೂರನೆಯ ಶಿಬಿರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಹಿಂಡಿನ ಪಟ್ಟದ ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು (ಇವರು ಹಿಂದೆ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಿಗಳು) ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿಯೂ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ

ಎಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿರಲು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ನಿಶ್ಶಬ್ದತೆಯು ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಕೇಲರನೇಕರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನವರು ಇದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಲ್ಲರು: ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಮೇಲೂ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಫಲದ ದರ್ಶನವು ನಿಮಗೆ ಆಗಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರರ್ಥಕವಾಗದ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯುಂಟು. ಹಿಂಡಿನ ಕ್ರಮದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಎಂದು ನೀವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಏನೋ ದೋಷವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ದೋಷವು ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದಲೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿಂಡುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕವೂ ಆಚರಣೆಗೆ ತರತಕ್ಕವೂ ಆಗಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟು.

ನಮ್ಮ ಹಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಕೆಲವರು ಮಹಮ್ಮದೀಯರು, ಕೆಲವರು ಕ್ರೈಸ್ತರು, ಕೆಲವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಪಂಗಡದವರಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹಿಂಡಿನ ಕೂಟವನ್ನೇನೋ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮುಗಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಶಿಬಿರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮಾತ್ರ ತೊಂದರೆಯುಂಟು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮರಿಗಳು ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ೧೮ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಮತಾಚರಣೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು.

ಯಾರು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡಲೆ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಜನ್ಮವನ್ನಿತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸದಾ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮಲಾಭಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಣೆಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲಸವೆಂತ ನಾವು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಶುಚಿರ್ಭೂತರಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಒಂದು ದಿವಸವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದೂ ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡಗಳವರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸದ ಮತವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಸ್ತಿಕರಿಗಾದರೋ ಈ ಭ್ರಾತೃವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆರಿಸಿ ಆಕೇಲನು ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವಿಚಾರವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಕರ್ಮಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮರಿಗಳು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಬಲಾತ್ಕಾರಮಾಡಿ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಮಾಡಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರು

ವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಕರ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿರುತ್ತದೋ ಅವರು ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರಾದರೂ ಎಲ್ಲರೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ (ಉಳಿದವರು ಮಾಡದಿರುವಾಗ) ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೇಲನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕಾಲವನ್ನೂ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಮತಾನುಸಾರ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು (ಬಾಹ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು) ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾಡುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಡದಿರುವವರೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಾಚರಣೆಮಾಡುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದವರು ಅವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವುದು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಆಕೇಲನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಷ್ಠುರನಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಆಕೇಲರು ನನ್ನ ಸೂಚನೆಗಳು ಮಾತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವಾಗ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿಯೂ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಕಿರುಕುಳವಾಗಿ ಕಂಡು ಅವರು ಹಿಂಡನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವ ಯೋಚನೆಮಾಡಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನವು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಹಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲ. "ಸ್ಕೌಟಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಜಾತಿ ಹೋಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂಡುಗಳ ಅಭ್ಯುದಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿನ್ನುಳ್ಳ ಆಕೇಲರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬೇಟೆಗೆ ಹಿಂಡಿನ ಪ್ರಯಾಣ.

೧೩ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಕ್ಷೆ.

ಪಾಠಕ್ರಮದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಯದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪಾಠವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಠದಿಂದ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೋ ತಿಳಿಯದು. ಹಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ತಪ್ಪಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ನಾಯಕರು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಕ್ಷೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೈ ಪಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇಬೇಕೆಂತ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಅನೇಕರು ತಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಡಿನ ಆಡಳಿತವು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಇದರಿಂದಲೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರಾದ ನಾಯಕರನೇಕರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಶಾಸನಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಿಂಡನ್ನು ಸರಾಸರಿ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ (average level) ತರುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲೆಹೋದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಲಿದ್ದ ಹುಟ್ಟು (ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನ) ಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದ

ಲಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಮದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಕೆಲಸವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುವುದು.

ಕೂಟದ ದಿನ ನಾಳೆ ಬರುತ್ತದೆನ್ನುವಾಗ ಅದರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಕ್ಷೆಯು ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗಬೇಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿಯಾದರೂ ಇರಲೇಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡುವ ದೋಷವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ತಾರತಮ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಾಗವು ಹೇಗೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕಮುಖತ್ವ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಈ ಎರಡು ದೋಷಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮದಿಂದಲೇ ನಿವಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಮೊದಲು ನಾವು ಕಳೆದುಹೋದ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಕ್ರಮದಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಬರುವ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದು ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಅನುಕೂಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. "ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಹಿಂಡು ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ ; ನಾವು "ಸಾಮು" ಎಂಬ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರವೀಣತೆಯ ಪದಕಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೇವೆ, ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ; ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ; ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಮಾಡಬೇಕು ; ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕೆ (lair)ಯನ್ನು ಪುನಃ ಅಲಂಕಾರಮಾಡಬೇಕು." ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಆಟ ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಯಾರ್ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸ. ಇದು ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಜಾರಿಹೋಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ಆಟಗಳೇ ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಅನುಭವವು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಟಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಲೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಶಿಸ್ತು, ಸಾಂಘಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ಗಮನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಡುವುದು, ದೃಷ್ಟಿಪಾಟವ, ಆರೋಗ್ಯ, ಶಮೆ, ಅಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ನಿಷ್ಠೆ (loyalty) ಈ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಟಗಳಿಂದುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಟಗಳು ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಚಿತ್ರದ ಆ ಕಡೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಡತೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಟಕ್ಕಿರುವಷ್ಟು ಬೆಲೆಯು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇದೆ. ಸಹನೆ, ಪುನಃ ಪ್ರಯತ್ನ, ಒಂದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನ, ಮತ್ತು ಆತ್ಮಶಾಸನ ; ಇವು ಕೆಲಸದಿಂದ ಬರುವಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ರೈಲಾಟವಾಡುವುದು, ಕಾಡುಜನರಂತೆ ಕುಣಿಯುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ತಪ್ಪು. ಅವನಿಗೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವನು ಆಟದಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೆದುರಿಗೆ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಲೆಖ್ಖವನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ

ಮುಗ್ಗರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಟಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದಿನ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅದರ ಅಭಾವವು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೂಡ ತೋರ್ಪಡಿಸಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಟ ಮತ್ತು ಕೆಲಸ ಎರಡಕ್ಕೂ ಸ್ಥಾನವಿರಬೇಕು. ಇವು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ಅನುಭವದಿಂದಲೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ಆಕೇಲನೂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಆಟಗಳನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆಮಾಡಿರುವ ಊಹಾಶಕ್ತಿಯು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವ ನಾಯಕರನೇಕರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಊಹಾಶಕ್ತಿಯು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೀ ಆಟಗಳನ್ನಾಡಿಸಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸದಿರುವವರನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ತಪ್ಪುಮಾಡುವವರು ಹಳೆಗೈಗಳು. ಅವರು ತಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆಂತಲೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನೂ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಥೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಥೆಗಳು ಇವೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕವುಗಳೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಆಗಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಕಥೆಗಳ ತರಂಗಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನೂ ನಾವು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಶೇಖರಿಸಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.

ನಾಡಕುಣಿತಗಳು (Folk-dancing), ಪ್ರಕೃತಿ ಪರ್ಯಟನ (Nature-rambles), ಕೈ ಕೆಲಸಗಳು, ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು (Displays), ಶಿಬಿರಗಳು, ಫುಟ್ ಬಾಲ್ ಆಟದ ಗುಂಪು, ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆಯೇ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂದಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೂಟದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಡುವುದಕ್ಕೂ, ಮುಂದೇನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂದಿನ ಉತ್ಸುಕತೆಯನ್ನೂ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಒಂದು ದುರಭ್ಯಾಸವು ಬರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯತಃ ಇದು ಕೊನೆಯ ನಿಮಿಷದವರೆಗೂ ಕಾಲ ತಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡದಿರುವುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತದೆ. ಮುಂದಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಬರೆದಿಡುವುದರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದು ಸರಿತೂಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂತ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಯ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಒಂದು ಮಾದರಿಯ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

10 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಆರಂಭ-ಘನಗರ್ಜನೆ-ಧ್ವಜಾರೋಹಣ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ-(ಸರಿ ಕಂಡು ಬಂದರೆ) ಪರೀಕ್ಷೆ-ಚಂದಾ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದು.

5 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಆಟ-ಶರೀರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಕೂಗಾಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

10 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಕೆಲಸ-ಮುಖಂಡರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೂಲಕ.

10 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು-ಆಗತಾನೇ ಮುಗಿಸಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು.

10 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಆಕೇಲ ಅಥವಾ ಬಘೀರರಿಂದ ಪಾಠ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ.

10 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಕಾಡಿನ ಕುಣಿತ ಅಥವಾ ಕಥಾಭಿನಯ.

10 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಆಟಗಳು-ಕೊನೆಯ ಆಟ-ಹೆಚ್ಚು ಗದ್ದಲದಿಂದ ಕೂಡಿರಬಾರದು.

20 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳು (yarn) ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು (ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ.)

5 ನಿಮಿಷಗಳು :—ಉಪಸಂಹಾರ—ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು—ಪ್ರಾರ್ಥನೆ-ಘನಗರ್ಜನೆ-ಧ್ವಜಾವರೋಹಣ.

—ಛೀಲ್.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ರೋವರ್ ಸ್ಕೌಟುಗಳೂ ಗ್ರಾಮಪುನರುಜ್ಜೀವನವೂ

ಗ್ರಾಮಪುನರುಜ್ಜೀವನವೆಂದರೇನು ?

ಗ್ರಾಮ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವೆಂಬುದು ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ನಾಗರೀಕತೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದಹಾಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತ ಬಂದರು. ಮೈಸೂರು ದೇಶವು ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬೀಡು. ಹಿಂದೂದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಾದರೀ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡಿದೆ. ಘನ ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಹಿತೋಪದೇಶದಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಪಾಲನೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಆದರಾತಿಶಯಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ಹಿಂದೂದೇಶದ ಯಾ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯದೇಶಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೋಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ರೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಉದಾಹರಣೆಯು ದೊರೆಯಲಾರದು. ಬಡತನವು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದೇಇದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ಬಡತನವು ಜನರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ; ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಸರಳಜೀವನದಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಜೀವನವು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವೆಂಬುದಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ದೇಶವು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಷ್ಟದೇಹಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯದೇಹಿಗಳು ಹತ್ತು ಜನರಿದ್ದು ಒಬ್ಬನು ಯಾ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರಹೊಲ, ತೋಟ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಿಕ್ಕವರು ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ ಆದರ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಹಾಲು, ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮರೆತಲ್ಲಿ, ದೇಶವು ಹೇಗೆತಾನೇ ಮುಂದುವರಿಯ

ಬೇಕು? “ಕೈ ಕೆಸರಾದರೆ ಬಾಯಿ ಮೊಸರು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಹಿತೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ ಆದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಿನಬೆಲೆಯನ್ನರಿತು, ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಮೇಲೆಂಬ ತುಚ್ಛಭಾವನೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಲ್ಲರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸದೆ, ವಿದ್ಯಾಗರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯದೆ, ಪಟ್ಟಣದ ಕೃತ್ರಿಮ ಆಹಾರಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ, ಸಂಪಾದನೆಗೆ ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕ ಮಂದಿರಗಳ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವುದು, ಕುಟುಂಬದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ, ದೇಶದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಎಂದೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾರವು.

ಅಂದಚಂದದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಪಟ್ಟಣವು ಹಳ್ಳಿಗನ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಕೆನೆ ಹಾಲನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರನ್ನೂ ಕುಟ್ಟಿ ಪಾಕುಮಾಡಿದ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನವನ್ನೂ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆನಿಸಿರುವ ರಾಗಿಯ ರೊಟ್ಟಿಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ತಿಂದು ಬೆವರು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೈತನು, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೂ, ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅಂದಚಂದಕ್ಕೂ ಮರುಳಾಗಿ, ಹಳ್ಳಿಯ ವಾಸವನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಮೋಟಾರುಬಸ್ಸು ಮತ್ತು ಇತರ ವಾಹನಗಳಲ್ಲೇ ಸಂಚರಿಸತೊಡಗಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ಹಲವು ವೇಳೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಹಿರಿಯರು ಕೂಡಿಟ್ಟ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿ, ಹಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಬರಿದಾಗಿ, ತಲೆಗೆ ವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದೆ, ಹಿರಿಯರ ಬಾಳನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು, “ತುರುಬನನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಅಳುವ ವಿಧವೆಯಂತೆ” ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡುವ ಅನೇಕರನ್ನು ನಾವು ಇಂದು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮುಂದುವರಿದಲ್ಲಿ ದೇಶವೇ ಮುಂದುವರಿದ ಹಾಗೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮುಂದುವರಿಕೆಗೆ ಅನೇಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳಿವೆ. ತೊಡರುಗಳು ಅತಿ ಪ್ರಬಲವಾದುವುಗಳಲ್ಲ. ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ತರುವ ಶಕ್ತಿಯು ವಾಸವಿರುವ ರೈತನಲ್ಲಿದೆ. ರೈತನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನರಿತು, ಸರಕಾರದವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ ಹೊರತು ಹಳ್ಳಿಯು ಎಂದೂ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರದು. ದ್ರವ್ಯವಂತನು ತಾನು ಹಣಗಾರನು, ಆದಕಾರಣ ವಾಸವಿರುವ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ತಾನೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದೂ, ಬಲಶಾಲಿಯು ತಾನೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದೂ ಮೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ರಹವಿಲ್ಲದ ಬಡವನ ಪಾಡೇನು? ಅವನು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದವರ ಮುಂದಿನ ಗೊಂಬೆಯಂತಿರುತ್ತಾನೆ. ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ಇಂಥಾ ಸ್ವಕಾರ್ಯ ದುರಂಧರರಿಂದ ಎಂದೂ ನಡೆಯಲಾರವು.

ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು ತನ್ನದೆಂದೂ ಅದರ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತೂ ತನ್ನದೆಂದೂ, ಒದಗುವ ಆಪತ್ತು ತನಗೆ ಕೂಡಿದ್ದೆಂದೂ ಯಾವನು ಗ್ರಹಿಸಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಿನ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ದುಡಿಯುತ್ತಾನೋ, ಅವನೇ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥನು; ಆತನೇ ಧಾರ್ಮಿಕನು; ಆತನೇ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಭಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಳ್ಳಿಯ ವಾಸವೆಂದರೆ ನರಕವಾಸವೆಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿವಾಸವಾಗಿರುವವರೇ ಕಾರಣಭೂತರು. ಹಳ್ಳಿಯು ನರಕವಾಸವೇ? ಹೌದು, ಎಂದಿನವರೆಗೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನುಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಗೊಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಿಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವರೋ, ಎಂದಿನವರೆಗೆ ಗ್ರಾಮಠಾಣವು ಪಾಯಿಖಾನೆಗುಂಡಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಗೆ ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಸ್ಥಳವನ್ನುಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವರೋ, ಗ್ರಾಮಠಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಟಾಣ, ಪಾಪಾಸುಕಳ್ಳಿ, ಮುಂತಾದ ಕಾಡು ಗಿಡಗಳುಬೆಳೆದು ಗ್ರಾಮದ ಅಂದವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವೋ, ಚಾವಣಿ ಇಲ್ಲದ ಹಾವು ಇಲಿಗಳ ಬಿಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ದಾರಿಹೋಕರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೋ ಜಾನುವಾರಗಳ ಮೈಮೇಲೆಯೋ ಮುರಿದು ಬೀಳಲು ನಿಂತಿರುವ ಮುರುಕು ಗೋಡೆಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುವವೋ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಹೊಡೆದು ನೀರು ನಿಂತು, ಕೊಳೆತು ದುರ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಮಲೇರಿಯಾ, ವಿಷಮಶೀತ ಜ್ವರಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದೋ, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಐಕಮತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಹಮಾಡುತ್ತಾ ಕೋರ್ಟು, ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತ, ಲಾಯರುಗಳ ಭಂಟರಾಗಿರುವರೋ, ಅಂದಿನವರೆಗೂ ಹಳ್ಳಿಯವಾಸವು ನರಕವಾಸವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನುಉದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇಘನ ಸರಕಾರದವರ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಎಂಬ ಸಭೆಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಗ್ರಾಮದ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ತೊಂದರೆಗೆ ತಕ್ಕ ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲು, ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರನ್ನು ಛೇರ್‌ಮ್ಯಾನರಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಲವಾದರೂ ಗ್ರಾಮದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಡೆಯಿಸಿ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ಛೇರ್‌ಮ್ಯಾನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಅಮಲ್ದಾರರು ಯಾ ಇನ್ನಿತರ ಮೇಲಾಫೀಸರು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡ್ಲೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ, ಮೇಲಾಫೀಸರು ಬಂದು ತನಿಖೆ ಕ್ರಮ ನಡೆಯಿಸಿದಲ್ಲಿ ಒದಗಬಹುದಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಮರ್ಪಕವಾದುದಲ್ಲ.

ತಾನು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ಗ್ರಾಮದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನುನೀಗಲು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನಿಯಾಮಕವಾಗಿರಲು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ತಾವು ವಾಸವಿರುವ ಗ್ರಾಮದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನೀಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಚರಂಡಿಗಳಿಂದಲೂ, ಊರಿನೊಳಗಿರುವ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತ ಇದರಿಂದ ಒದಗಬಹುದಾದ ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಗ್ರಾ

ಮದವರನ್ನು ದೂರವಾಗಿರಿಸುತ್ತ, ತಿಪ್ಪೆ ಹಳ್ಳಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಠಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕದಂತೆ, ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಊರಹೊರಗಡೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹಾಕುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಊರ ಒಳಗಡೆ ಬೆಳೆಯುವ ಪಾಪಾಸು ಕಳ್ಳಿ, ಲಂಟಾಣ ಇವುಗಳು ಗ್ರಾಮದ ಅಂದವನ್ನು ಕೆಡಿಸುವವಲ್ಲದೆ ಇಲಿ, ಹಾವುಗಳಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳಾಗುವುವು. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಕ್ಕಸುಗಳ ಏರ್ಪಾಡು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಗ್ರಾಮದ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ವರೂ ಇಂಥಾ ಪೊದರುಗಳ ಮರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಹೊರಡುವ ವಿಷಜನಕವಾದ ಗಾಳಿಯು ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜುಗುಪ್ಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆಇದರಿಂದ ಆಮಶಂಕೆ,ಕ್ಷಯ, ನಿಮೋನಿಯ, ಕೊಕ್ಕೆಹುಳದ ರೋಗ (Hook-worm diseases) ಮೊದಲಾದ ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಅತಿ ಜಾಗ್ರತೆ ಒದಗುವುವು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಕೆರೆ ಯಾ ಕುಂಟೆಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯುಲ್ಲಿದೆ. ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಮಾಡಿದ ಪಾಯಿಖಾನೆಗಳು ಗ್ರಾಮದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು ಕೆರೆ ಯಾ ಕುಂಟೆಗಳಿಗೆ ಸೇರುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಅನೇಕ ವೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆ, ಕುಂಟೆಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಮಳೆ ರೂಪದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹರಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿಯದಂತೆ ತಡೆದು ಇಂಥಾ ಕೆರೆ ಕುಂಟೆಗಳಿಗೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಅಧಿಕವಾದ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಊರಿನ ಕಶ್ಮಲವೆಲ್ಲವೂ ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಅವುಗಳ ನೀರನ್ನು ಅಡಿಗೆಗೂ ಪಾನಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಆರೋಗ್ಯವು ದೊರೆಯಲಾರದು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವ ಶತ್ರುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಗಾಳಿ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳಕು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ ಹೊರತು, ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಾಸವು ಸ್ವರ್ಗವಾಸವೆನಿಸಲಾರದು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಾಲಕರಿಗೆ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವು ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಶುಚಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನವೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಸರಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸದೆ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಕುರಿಯೋ, ಆಡೋ, ದನವೋ ಮೇಯಿಸುವುದಕ್ಕೋ ಇಲ್ಲವೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಲಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೋ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಗೃಹಸ್ಥನೆಂದು ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬಾಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಸುಮಗುವು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ, ಜೀವಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆಪೋಷಕರ ಅಜಾಗರೂಕತೆ ಮತ್ತು ಮೂಢತನವೇ ಕಾರಣ.

ಹಳ್ಳಿಯ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೂ ರೈತನ ಸುಲಲಿತ ಜೀವನಕ್ಕೂ ದನಕರುಗಳು ಒಂದು ಅಂಗ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಕಾಪಾಡಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಒದಗಬಹುದಾದ ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕದ ಪಶುವೈದ್ಯ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದು ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಮೃತಮಹಲ್ ಗೂಳಿಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಆಕಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರೀದಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಘನಸರಕಾರದವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ರೈತನ ಕ್ಷೇಮಚಿಂತನೆಗಾಗಿ ಸೊಂಟಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಯೋಜಕಾರಿಯಾಗುವ ನೇಗಿಲುಗಳನ್ನೂ, ಬಿತ್ತನೆಗಾಗಿ ಆರಿಸಿದ ಬೀಜಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದೂ ರೈತನ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಗೊಬ್ಬರವು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳೂ ದನಗಳ ಗಂಜಲ, ಸಗಣಿ, ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಇವುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಊರಿನ ಹೊರಗಡೆ ರೈತರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು. ಇದು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನ್ನು ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಈರೀತಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಒಳಗಿನ ಸೊಪ್ಪುಸದೆ, ಕಸಕಡ್ಡಿ, ಸಗಣಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಳೆತು ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಪುಷ್ಟಿಕರವಾದ ಗೊಬ್ಬರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಪರದೇಶದ ಗೊಬ್ಬರಗಳುಬೇಕೆನ್ನುವವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅನುಮೋದಿಸುವ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಫಲಕಾರಿಗಳಾದ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವೈದ್ಯಸಹಾಯವು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಸಾಧ್ಯವಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಲೋಕಲ್ ಫಂಡ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳೂ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳು ರೈತನ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರರಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಿಸಿ ತಕ್ಕ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ರೋಗವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿಸಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ. "ಆರೋಗ್ಯವೇ ಭಾಗ್ಯ" ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಧನಿಕನಿಗಿಂತಲೂ ಆರೋಗ್ಯವಂತನಾಗಿ ದಿನಗೂಲಿಯಿಂದ ಜೀವನಮಾಡುವ ಕಡುಬಡವನೇಮೇಲು. ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸುಹರ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿರದೆ ಸಂಕಟದ ಕಿರುಕುಳದಿಂದ ನರಳುತ್ತದೆ. ಖಾಯಿಲೆ ಬರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಅನೇಕರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಯಿಲೆ ಬರುವುದು ಎಂದೂ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದಲ್ಲ, ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರದಿಂದಲೂ ಉಡುವ ಉಡುಪಿನಿಂದಲೂ ವಾಸವಿರುವ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿಲ್ಲದ ಮನೆ ಒಣಗಿ ಕೆಡದಂತೆ ಸೊಪ್ಪು ಸೆದೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಮಣ್ಣ

ಯಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳಗಳಿದ್ದು ನೀರು ಸೇರಿ ಕೊಳೆತ ವಿಷಕಾರಿಗಳಾದ ಕ್ರಿಮಿಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಬಿಸಿಯಾದ, ರುಚಿಯಾದ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ವಿಷವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಹಾರಿಹೋಗುವ ಸೊಳ್ಳೆಗಳಿಂದಲೂ, ದುರ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾಳಿಯಿಂದಲೂ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬೆವರು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸ್ನಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬೆವರಿನಿಂದ ರೋಮಕೂಪಗಳು ಪುನಃ ಬೆವರು ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೂ ಇಲಿಗಳು, ಚಿಗಟಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ಲೇಗು ಎಂಬ ಅಂಟು ಜಾಡ್ಯವು ಬಂದೊದಗುವುದರಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಭಂಗವುಂಟಾಗುವುದು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಬಿ. ಯಂ. ಅಪ್ಪಯ್ಯ.
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸ್ಕೌಟ್
ಕಮಿಷನರ್,
ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್, ಹೊಸಕೋಟೆ.

(ಸರ್ವಹಕ್ಕೂ ಕಾದಿಡಲಾಗಿದೆ.)

ಮರಿಗಳ ಕೂಗು

ಎಲ್ಲಾರು ಎಲ್ಲಾರು ಎಲ್ಲಾರು ಕೇಳಿ
ನಮ್ಮ ಈ ಮರಿಗಳ ಕೂಗ
ಹಿಂದುದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರೊಂದೇ ಮಾಡಲ್ ಸ್ಟೇಟು
ಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಶಿಖರ ನಮ್ಮಯ ಸಂಘ
ಸಂಘ ಅಂಕುರವಿತ್ತಿತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ
ಈ ಸಂಘದ ಚಕ್ರ ಹರಿಯಿತು
ನೂರಾರು ದೇಶ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ
ನಮ್ಮೂರ ಜನರು ಚಕ್ರವ ಹಿಡಿದು
ಬಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮಯ ಊರುಗಳ ಮೇಲೆ
ತಿರುತಿರುಗಿ ತಿರುತಿರುಗಿ
ಸಾಕಾಗಿ ಹೊರಟಿತು ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾರ್ನೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾರ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ
ಮಾಡೋದೇ ಈ ಚಕ್ರದ ಗುಟ್ಟು
ಆಡುತ ಪಾಡುತ ಈ ಬೆಂಕಿ
ಸುತ್ತಲೂ ಕುಣಿಯೋದೇ ನಮ್ಮಯ ಪ್ರಪಂಚ
ನಮ್ಮರಸು ಕೃಷ್ಣ ನಮ್ಮಂತ್ರಿ ಮಿರ್ಜಾ
ನಮ್ಮ ಸಂಘಕೆ ಒಡೆಯ ನಮ್ಮ ಯುವರಾಜ
ಜನಗಳಿಗೆ ಕಾಂತೀನ ದೇಶಕೆ ಶಾಂತೀನ
ಪಾಲಿಸೆಂದು ಬೇಡೋದು ನಮ್ಮಯ ಕೆಲಸ.

ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್,— ಮಿತ್ರಸಂಘ.

The Mysore Scout Co-operative Stores

THE ONLY INSTITUTION FROM WHICH TO GET YOUR SCOUT EQIPMENT

Uniforms, Flags, Whistles, Shoulder Knots and other equipment.

Books, Charts, Photographs and Registers.

Indian Scout Pocket Book	Each	1	0	0
Methods of Early Training	—	1	12	0
Gilcraft Series (Nos. 1 to 16)	—	1	2	0
Produx Calculater	—	3	0	0
ಮರಿಗಳ ಕೂಗು	—	1	0	0
Scouting for Boys in India	—	2	0	0
Wolf Cub Hand Book	—	1	15	0
All-India Boy Scout Diary in English	—	0	4	0
The Mysore Boy Scout Diary in Kannada	—	0	4	0
Law chart in Urdu	—	0	3	0
Law Charted in Urdu (Mounted)	—	1	6	0
Wall charts	—	0	4	6
Troop Register big size	—	2	8	0
do small size	—	0	7	0

Other Equipment.

Scout Whistle with Mysore emblem	—	0	6	0
Shoulder Knots for Scouts	—	0	1	6
do Rovers	—	0	2	0
Shoulder Patches for Cubs	—	0	0	7
Scarves—(triangular, in cotton; supplied to order in required colour) from annas 0-4-0	to	0	10	0
Scarves Cotton; Green-square	each	0	13	0
do Woollen, Green, triangular	—	1	0	0
do Silk square	—	2	4	0
Woggle (Lacquer, wholesale rate)		0	0	10
Garter tabs, Green or Red	—	0	2	0
Belt, leather	—	1	8	0
Belt, web, from 0-6-6 to	—	0	8	6
Cub and Scout Caps	—	0	4	6
Woollen Khaki Hoses big size I quality	per pair	1	14	0
do II do	—	1	9	6
do III do	—	1	6	0
Cotton Hoses	—	0	7	0
Haversack	each	1	6	0
Water bottle	—	1	10	3
Lanyard	—	0	4	6
Shoulder badges—Troop No. and name to be furnished; supplied to order	per 100	1	0	0
Mysore flag	each	4	6	0
Union jack	—	1	1	0
Troop flag	—	8	12	0
Morse signalling flag with stick complete	—	0	5	3
Semaphore Signalling flags with sticks complete	per pair	0	7	0
First Aid Box small size	each	1	9	0
do big size	—	6	8	0
Triangular Bandages	—	0	3	3
do printed	—	0	10	0
Splints	one set	2	4	0
Scout compass	each	1	8	0
Staves	per 100	15	0	0
Hammer	each	0	15	0
Scout knife, big size with a marlin's spike I quality	—	1	8	0
do II do	—	0	14	6
do small size	—	0	11	0
Scout knife, big size with Tin cutter and marlin's spike	—	1	10	0
Ordinary knife Scout pattern, small size with martin's spike	—	0	11	0
Same as above, nickel plated	—	0	13	0
Scout knife and whistle, a combination, just the thing for a good Scout	—	0	12	6
Ordinary knife, big size, stainless steel blade with cork-screw	—	0	15	0
Ordinary knife, stainless steel blade, small size	—	0	6	9
Swadeshi knife	—	1	6	0
Scissors, best steel	—	0	14	0
Hand Axe American pattern	—	1	1	0
do Gilwell pattern	—	1	1	0
Bill Hook double-edged	—	1	9	0
Chopper	—	1	12	6

N. B.—A fresh stock of new Books, Woollen and Cotton Stockings have just arrived.
Ask for a detailed list — — Prices moderate

Apply to The Secretary,

THE MYSORE SCOUT CO-OPERATIVE STORES. LTD.

Scout Headquarters, Irwin Circle, Bangalore City.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾಜಿ ಟ್ರೂಪ್, ಮೈಸೂರು.

MARCHING SONG

(ಪಾಹಿಪದ್ಮ ಎಂಬಂತೆ)

ತಾಯಿ ಅಂಬ ಭವಾನಿದೇವಿ । ನಮ್ಮನೆಲ್ಲ ಸಲಹುನೀ ।
ಕರುಣದಿಂದ ನೋಡು ನಮ್ಮ । ಬಾಲಚಮೂದಳವನು ॥ ಪ ॥

ರಾಮದಾಸ ತೂಕಾರಾಮ । ಪ್ರಾಣ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಶಿ
ವಾಜಿರಾಜನನ್ನು ನೀನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೧ ॥

ಸಾವಿರಾದ ಆರ್ನೂರಿಪ್ಪ । ತ್ತೇಳರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾ ।
ಷಾಜಿ ಭೌನ್ಸ್ಲೆ ಪುತ್ರನನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೨ ॥

ತುಂಗ ಯಮುನ ಕೃಷ್ಣ ಗೋದ । ವರಿಯ ವರೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದಾ ।
ಮರಾಟರಾಜ್ಯಧೀರನನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೩ ॥

ಮೊಗಲರನ್ನು ಬಕ್ಕೆಲಿಕ್ಕಿ । ಶತ್ರುವನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾ ।
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವೀರನನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೪ ॥

ಅಫ್‌ಜಲ್‌ಖಾನನನ್ನ ತಾನು । ವ್ಯಾಘ್ರನಖದಿ ಚುಚ್ಚಿದಾ ।
ಶೈಸ್ತಖಾನ ಶತ್ರುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೫ ॥

ನಿನ್ನ ನೆನೆದು ಕಾರಗೃಹವ । ಆದರಾದಿ ಸೇರಿದಾ ।
ಛತ್ರಪತಿ ಶಿವಾಜಿಯನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೬ ॥

ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲನ್ನು ಕೊಡುವ । ನೆವದಿ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿದಾ ।
ಅವರಂಗಜೇಬ ವೈರಿಯನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೭ ॥

ರಾಯಘಡದ ಕೋಟೆಯನ್ನು । ಚಂದದಿಂದ ಸೇರಿದಾ ।
ಮರಾಟರಾಜ್ಯ ಧೀರನನ್ನು । ಕರುಣದಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೮ ॥

ಧೀರವೀರ ಶೂರತಂತ್ರ । ನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಕಟ್ಟಿದಾ ।
ಮಹಾರಾಜ ಶಿವಬನನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೯ ॥

ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷ ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷ । ಜನಗಣಾದಿ ವಂದಿತಾ ।
ರಾಜರಾಜ ಶಿವಾಜಿಯನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊರೆದೆಯ್ಯೆ ॥ ೧೦ ॥

ಅಂತೆ ನೀನು ಎಮ್ಮದಳವ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸು ।
ಸಾನುರಾಗದಿಂದ ನೀನು । ರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮ ಸರ್ವದಾ ॥ ೧೧ ॥

ಕಾಯಿ ತಾಯಿ ಕೃಪೆಯ ತೋರಿ । ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಅರಸನಾ ।
ಆತನನುಜ ಪುತ್ರರನ್ನು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸರ್ವದಾ ॥ ೧೨ ॥

ಕೆ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಸ್ಕೌಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್,
"ಶ್ರೀ ಶಿವಾಜಿ ಟ್ರೂಪ್", ಮೈಸೂರು.

ಸ್ಕೌಟು ಲಾವಣಿ.

ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋದು । ಬಾಲಚಮೂದಳ ।
ಕಬ್ಬೆಂಬುದೇನೋ । ನೀ ಕೇಳ್ಳೈ ॥
ಕಬ್ಬೆಂಬೋದು । ಮರಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ।
ರೋವರೆಂಬುದೇನೋ । ನೀ ಕೇಳ್ಳೈ ॥
ರೋವರ್ ಎಂಬುದು । ದೊಡ್ಡವರಾದಳ ।
ಸ್ಕೌಟನಿಂದೇನುಪಯೋಗ ॥ ೧ ॥

ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಕರ್ತವ್ಯಪರ । ಅಣ್ಣ ।
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಸಹಾಯಪರ ॥
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ವಿಶ್ವಾಸಪರ । ಅಣ್ಣ ।
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ವಿಧೇಯಪರ ॥
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಯಾವಾಗ್ಯು ಸಿದ್ಧ ತಾನು ।
ಅದುವೇ । ಸ್ಕೌಟನ । ಸೂಕ್ತಿ । ಅಣ್ಣ ।
ಅದುವೇ । ಆದರ್ಶ । ಸೂಕ್ತಿ ॥ ೨ ॥

ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಪರೋಪಕಾರೀ । ತಾನು ।
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಮತರಹಿತ ॥
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಎಲ್ಲರ ಮಿತ್ರ । ತಾನು ।
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ವಿನಯಪರ ॥
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕ ।
ಅದುವೇ । ಸ್ಕೌಟನ । ಧರ್ಮ । ಅಣ್ಣ ।
ಅದುವೇ । ಆತನ । ಧರ್ಮ ॥ ೩ ॥

ಸ್ಕೌಟೆಂಬೊನೂ । ಮಿತವ್ಯಯಿ । ತಾನು । ಅಣ್ಣಾ ।
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೇನೂ । ಪರಿಶುದ್ಧ ॥
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಮಿತ್ರ ।
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಧೈರ್ಯಗಾರ ॥
ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಹಸನ್ಮುಖಿ ತಾನು । ಅಣ್ಣಾ ।
ಅದುವೇ । ಸ್ಕೌಟನ । ಧ್ಯೇಯ । ಅಣ್ಣಾ ।
ಅದುವೇ । ಆತನ ಧ್ಯೇಯ ॥ ೪ ॥

ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ನಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣಗು ॥
ನಮ್ಮಯ ನಾಯಕ । ನರಹಿಂಹಗೂ ॥
ಮರಿಗಳ ನಾಯಕ । ಜಯಚಾಮಗೂ । ಅಣ್ಣಾ ।
ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸ್ಕೌಟು ದಳಕೂ ॥
ಚಾಮುಂಡಾಂಬಿಕೆ । ಕರುಣಿಸಲೀವರ ।
ಅದುವೇ । ನಮ್ಮಯ । ಕೋರಿಕೇ । ಅಣ್ಣಾ ।
ಅದುವೇ । ನಮ್ಮಯ ಕೋರಿಕೆ ॥ ೫ ॥

By
K. N. Rama Swamy,
Scout Master.

[ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ "ಸ್ಕೌಟೆಂಬೋನೂ । ಮತರಹಿತ" ಎಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಚಳವಳಿಯಾದರೋ ಮತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸ್ಕೌಟಿಗೆ ಅನ್ಯಮತದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ಬರೆದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬಹುದು. — ಸಂಪಾದಕ.]

ಶ್ರೀ ಶಿವಾಜಿ ಟ್ರೂಪ್, ಮೈಸೂರು.

ವರಮಹಾಬಲಶೈಲಕೃತಾಲಯೆ ।
ನೃಪಮಹೀಸುರ ಕೃಷ್ಣಕುಲಾಧಿಪೆ ॥
ಮಹಿಷಮರ್ದಿನಿ ಪಾಹಿಸದಾಮುದಾ ।
ಪ್ರಭು ಶಿವಾಂಕಿತ ಬಾಲಚಮೂಮಿಮಾಂ ॥ ೧ ॥

ಕಾಲೇಪೌರಜನಾವಲೀರನುಪದಂ । ಸ್ವಾರ್ಥಂವಿನಾಸೇವಿನಃ ।
ಶಾಲಾಬಾಲಚಮೂದಲಸ್ಯರುಚಿರಾ । ರಂಭೋತ್ಸವೇ ಸಂಪ್ರತಿ ॥
ಬಾಡೀಗಾರ್ಡಿತಿ ಮಂಜುನಾಮಕಲಿತೇ । ವಿದ್ಯಾಲಯೇ ಸಂಗತಾಃ ।
ವಿದ್ವಾಂಸೋಪ್ಯಧಿಕಾರಿಕೋಸ್ತುಭವತಾಂ । ಸುಸ್ವಾಗತಂ ಮಂಗಲಂ ॥ ೨ ॥

ಕಥಮಪಿದಯಯಾವ್ಯಾಸ್ಮಾನು ವಾತ್ಸಲ್ಯತೋವಾ ।
ಸಪದಿಚವಹತೋಸ್ಯಾಃ ನಾಯಕತ್ವಂ ಸಭಾಯಾಃ ॥
ಹಿತಕರಮೃದುವಾಣೀ ಬೋಧಕಸ್ಯಾಪ್ತಕೀರ್ತೇಃ ।
ತವಭವತು ನೃಸಿಂಗಾಭಿಖ್ಯಸನ್ಮಂಗಲಂ ಶ್ರೀಃ ॥ ೩ ॥

ಕ್ರಮಬದ್ಧಪದನ್ಯಸನಂ ವಿದಧನ್ ।
ಸಮವೇಷವಿಭೂಷಣ ಯುಕ್ತತನುಃ ॥
ಜನತೋಪಕೃತೇರತಿ ಮುಖ್ಯತಮೋ ।
ಜಯತಾತ್ಸಂತತಂ ಶುಭಬಾಲಚಮುಃ ॥ ೪ ॥

ಭವೇನ್ಮಂಗಲಂ ಕೃಷ್ಣಭೂಮೀಶ್ವರಸ್ಯ ।
ಜಯೇತ್ಸಂತತಂ ಚಾರುಕಂಠೀರವಾಖ್ಯಃ ॥
ಲಸೇದ್ವಿಸ್ತೃತೋಗಂಡಭೇರುಂಡಕೇತುಃ ।
ವದೇತ್ಸ್ವಸ್ತಿನಿತ್ಯಂ ಜನನಾಂ ಮಹೇಶಃ ॥ ೫ ॥

ಶಿವಾಜಿರಾಜನಂತೆ ಮಾತೃಭಕ್ತಿಯಂ ಸುತೇಜಮಂ ।
ಭವಾನಿದೇವಿ ಪಾಲಿಸಂಬನೀದಯಾರ್ದ್ರ ಭಾವದಿಂ ॥
ಸುವೀರರಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆ ದೇಹಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಂ ।
ನವೀನರಾಗದಿಂದ ನೀಡಿ ಬಾಲರೆಂದು ಪಾಲಿಸೈ ॥ ೬ ॥

By
N. Venkata Subbiah,
Assistant Master.

[ಮೊದಲನೆಯ ಐದು ಪದ್ಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಯದು ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಗೆ ವೇದ್ಯ. ಯಾರೋ "ಸುಲಿದ ಬಾಳಿಯ ಹಣ್ಣಿನಂದದಿ" ಎಂದು ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.
— ಸಂಪಾದಕ.]

Editorial Committee's Notice.

1. The Editors request all Scouts, Scouters and others interested in Scouting to patronise THE MYSORE SCOUT by becoming subscribers, by contributing articles and by sending information of Scout doings.

2. Articles etc., intended for publication in THE MYSORE SCOUT should be type-written or written in a clear, legible hand on one side of the paper only and sent not later than the 20th of any month. They should bear the signatures and complete addresses of the authors; names of authors will be printed with the title of their contributions, unless it is specifically desired that pen-names be emplcyed.

   The Editors reserve to themselves the full right of approving and rejecting articles etc., sent for publication, and their decision on the question is final. They have also the right of suggesting to the authors alteration and deletion of parts here and there.

   The Editors do not promise that the articles etc., received at any time will appear in the very next issue of THE MYSORE SCOUT; they will, however, try to publish them as soon as possible.

   Articles etc., disapproved shall not be sent back unless the authors make proper arrangements for such transaction at the very beginning.

   The Editors are not at all responsible for the opinions expressed by their correspondents and writers of articles.

3 To those that send news of the activities of Troops, Crews and Groups, the Editors wish to make a particular appeal that they would kindly make the narratives and descriptions fully Scoutlike.

4. Sketches and photographs forwarded for publication will be thankfully received. The Editors, however, do not guarantee the publication or return of any of them. But all blocks sent for the Editors' use will be returned.

5. For all correspondence relating to articles, photographs etc., please address :—

THE EDITOR,
MYSORE SCOUT, The Boy Scout Headquarters,
Irwin Circle, Bangalore City.

"BE PREPARED"

FOR THE FUTURE BY

Taking out immediately a Policy of Life Assurance

WITH

The Mysore Govt. Life Insurance Committee

PUBLIC BRANCH

The best Institution for a Mysorean to insure his life.

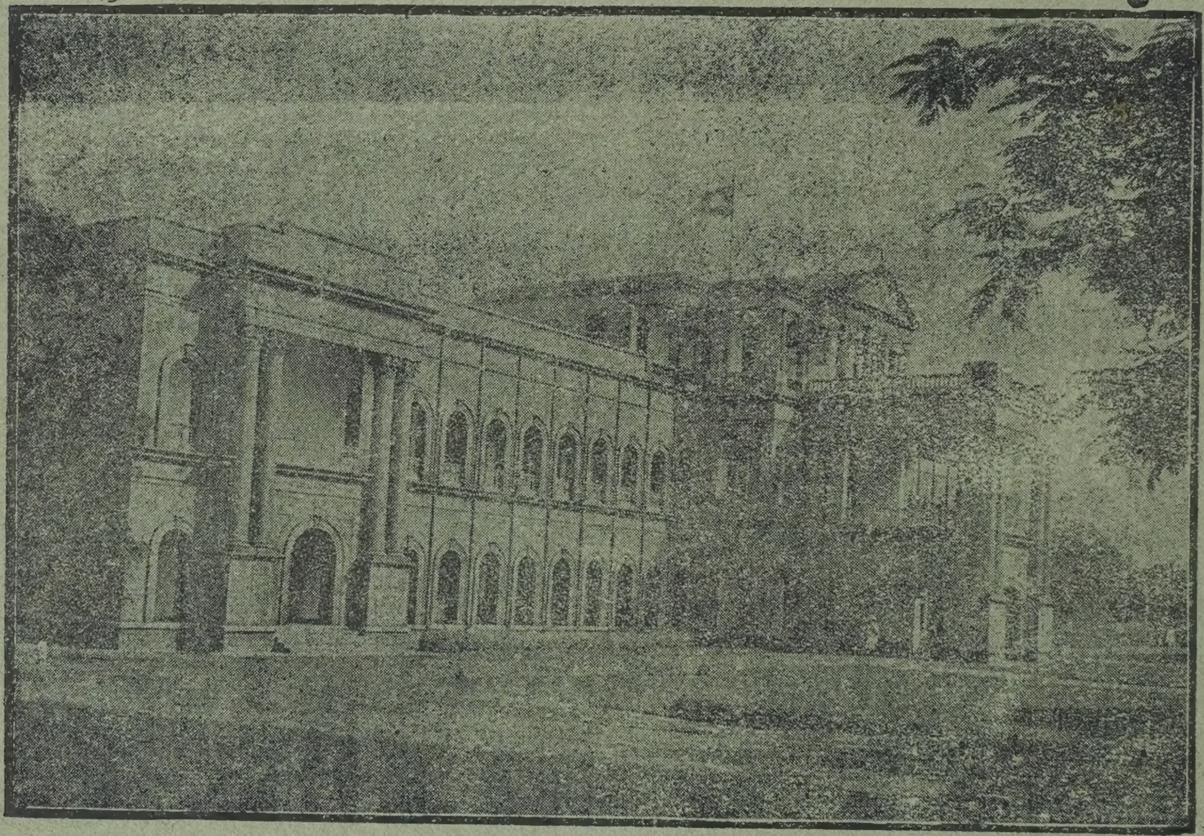

MYSORE STATE LIFE INSURANCE OFFICE, BANGALORE

It helps to inculcate the habits of Thrift, Self-Help and other ideals, precious to every Scout.

Bonus last Declared :—Rs 20 per thousand per annum.

NEXT BONUS YEAR — 1938.

Please apply for particulars :—

THE SECRETARY,

Mysore Government Life Insurance Committee

Bangalore.

Printed at The Power Printing Works, Chickpet, Bangalore City by N. Krishnaswami Rao, Proprietor.